

Not delivered, return to:

"GLASILO"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

The largest Slovenian
Weekly in the United States
of America.
Sworn circulation 20,000

Issued Every Tuesday

Terms of Subscription:
For Members Yearly.....\$0.84
For Nonmembers.....\$1.00
Foreign Countries.....\$3.00
Telephone: Henderson 3912

Najveći slovenski tednik
v Zdrženih Državah

Izhaja vsak tork

Ima 20,000 naročnikov

Naročnina:

Za člane, na leto.....\$0.84
Za nečlane.....\$1.00
Za inozemstvo.....\$3.00

NASLOV
uredništva in upravnitva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Henderson 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

Stev. 37. — No. 37

CLEVELAND, O., 10. SEPTembra (SEPTEMBER), 1929

LETO XV. — VOLUME XV.

VESTI IZ CLEVELANDA

—Dne 6. septembra se je vršilo na tukajšnji zvezni sodnji zaslišanje prosičev za ameriško državljanstvo. Izmed 500 kandidatov je bilo zaprišenih tudi 55 novih slovenskih ameriških državljanov, kar znači v resnici lepo število. Letos je dosegla ta čast že 309 naših ljudi. Živeli naši novi volilci in volilke!

—Društvo sv. Križa št. 214 KSKJ na zapadni strani Clevelanda bo priredilo prihodnjo nedeljo, dne 15. sept., svoj zadnji letošnji piknik na vrtu rojaka Fr. Zelenika na W. 14. cesti in Jennings Rd. Zabave in veselja bo dovolj za vse cenj. goste, tako tudi za lačne in žejne. Cenj. članstvo in občinstvo je uljudno vabljen ter dobrodošlo.

—O nadarjeni in nadebudni Miss Albini Wahčič, edini hčerki znane družine rojaka Jakob Wahčiča, smo nedavno že poročali, da je z izbornim uspehom dovršila svoje glazbene študije. Zdaj je ta umetnica otvorila svoj lasten glazbeni zavod ali studio, kjer bo podučevala na klavirju, tako tudi na gosli in kornetu. Sprejema učence kot začetnike, tako tudi druge. Njen glazbeni studio se nahaja na 1436 E. 95th St. Sestra Albina Wahčič spada k društvu sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ. Nadarjeno mlado umetnico vsem prav toplo priporočamo. Več o tem je razvidno iz njenega oglasa.

—Iz Joliet, Ill., je prišel na obisk v Cleveland Edward Ivec. Bil je tu pred dvema letoma in mu je tu jako ugajalo. Izjavil se je, da mora letos priti v Cleveland, tudi če bi moral iti peš. V resnici se je pa pripeljal v Cleveland z lepim avtomobilom. Naj omenimo še, da zna izvrstno igrati banjo. Stanuje pri svojih sorodnikih, Mr. Anton in Mrs. Katie Gliha, 5605 Bonna Ave. Dobrodošel!

—Drugi starejši sin urednika našega lista Vincent A. Zupan je dne 6. t. m. odpotoval v Pittsburgh, Pa., kjer je nastopil službo pri tamkajšnji department trgovini Gimbel Bros. kot pomožni nakupovalec oddelka za hišne potrebščine. Mladi Vincent se bavi s tem poklicom že več let, in sicer je bil zaposlen pri znani trdki Wm. Taylor & Son v Clevelandu.

—Rojak John Zajc, star 52 let, stanujoč na 605 Jefferson Ave., je v sredo popoldne umrl v svojem stanovanju, potem ko je malo prej padel po stopnicah. Mož je bil namenjen v klet, ko se je pripetila nesreča. —Umrli je dobro poznani rojak Mihael Znidaršič, doma iz vasi Vel. Liplje, fara Hinje. Ranjki je bil star 64 let, član društva sv. Lovrenca št. 63 KSKJ. In društva sv. Nikola HBZ. V Ameriki je bival nad 40 let. Tukaj zapuša žalujočo soprogo in tri sine: Johna, Franka in Josipa, poleg tega pa tudi brata v starem kraju. Naj bo ranjkemu ohranjen blag spomin, preostali sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje!

—Councilman Mr. Mihelich naznanja, da katera organizacija, društvo ali klub hoče

SMRTNA KOSA

Po tri leta trajajočem in vedno vdano prenašajočem trpljenju vsled jetike je dne 5. sept. jutraj v Clevelandu preminul v najlepši moški dobi sobrat Anton Leskovec ml., star 30 let. Pokojnik je bil zelo priljubljen in znan v collinwoodski naselbini, ker je vedno marljivo deloval na društvenem polju dokler mu je zdravje dopuščalo. Bil je več let zapisnikar društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Osobito se je rad zanimal za žogometno igranje in vsled tega je bil baš on glavni ustanovnik znane žogometne skupine St. Joseph Sports pri gori navedenemu društvu. Spadal je tudi k društvu Marije Pomagaj reda Katoliških Borstnarjev.

Svoječasno si je žel iskat zdravja na zapad, v državo Wyoming, nakar se je nedavno zopet vrnil nazaj k svojim staršem in k svoji ženi. Vse prizadevanje, da bi se iznebil morilke-jetike je ostalo zaman.

Pokojnik je bil rojen v fari Vrh pri sv. Treh Kraljih, občini Ziri na Notranjskem. V Ameriko je došel leta 1912, in sicer v Rock Springs, Wyo., k svojim sorodnikom. Zapuša žalujočega očeta Antona, mater Marijo, soprogo Josipino, rojeno Samsa, sestro Marijo, poročeno Zust, brata Lovrenca. Njegovi sorodniki živijo sedaj na Shawnee Ave. v Nottinghamu. V Clevelandu zapuša tudi tri strice: John, Joe in Jack Sedej, v Rock Springs, Wyo., pa brata Matija, ki je že več let tajnik tamkajšnjega društva št. 122 KSKJ.

Bodi prerano umrlemu ohranjen blag spomin. Naše globoko sožalje vsem njegovim sorodnikom.

91 LET STARA SLOVENKA UMRLA

V Calumetu, Mich., se je vršil dne 3. sept. pogreb ondi preminule Mrs. Katarine Zalec (Schaltz), najstarejše Slovenke v označeni naselbini, ki je dočkala visoko življenjsko dobo 91 let. Pokojnica je bila doma iz Damlja pri Vinici na Dolenjskem. V Ameriko je prišla k svojemu sinu Pavlu pred 15 leti. Poleg sina Pavla zapuša v Duluthu, Minn., tudi eno hčer, Katarino, poročeno Kočvar, v Kaliforniji pa brata Matt Koberja ter veliko število vnukov in pravnukov. N. v. m. p.

DRAGE MESTNE VOLITVE

Zadnje posebne. mestne volitve, vršče se dne 20. avgusta t. l. v Clevelandu za premembo čarterja (Three - D) so veljale \$148,663.20. Ker se je teh volitev udeležilo 97,272 oseb, je veljal torej vsak glas okrog \$1.50. V ta namen so progresivci potrošili nekaj nad \$70,000, ostanek pa drugi. Bivši governor in bivši župan Davis je iz svojega žepa v ta sklad prispeval \$2200.

Imeti prihodnje leto ali sezono zastoj dvorane in sestanke v St. Clair kopalnici, da mora to nemudoma njemu naznaniti, da se naredi program za bodočo sezono.

SLAVNOST V ST. LOUISU

PRAZNOVANJE 25-LETNICE OBSTANKA ŽUPNIJE SV. JOŽEFA

Bratom Slovincem v St. Louisu ter okolici:

Se par tednov in naša župnija sv. Jožefa na 12. cesti ter Russell Elvd., bo obhajala veliko slavnost povodom 25-letnice svojega obstanka. Ti slavnostni dnevi se vršijo od dne 26. do 29. septembra.

Bratje Slovinci: Ker vam ni bila dana prilika ali sreča, da bi imeli v tej naselbini svojo lastno faro, ste vedno amatrali našo hrvatsko župnijo sv. Josipa za svojo, ker ste tekom zadnjih 25 let vedno in radi služili njenim in vsem vašim duhovnim potrebam; na ta način ste tudi pri vseh važnih farnih prilikah in zadevah izdatno v materialnem oziru radi pomagali.

Srebrni jubilej naše hrvatske župnije je torej tudi vaš srebrni jubilej. Torej vas kot prave drage in mile nam brate vse skupaj prosim in vabim, da se udeležite te velike slavnosti, ki se ne more popolnoma izvršiti, če bi se tudi vi Slovinci iste ne udeležili; tudi vam gre delež tega skupnega veselja. Kakor že omenjeno, bo slavnost trajala štiri dni. Še bolj natančne programe boste pravčasno dobili, po katerih se izvolite ravnati.

Z rodoljubnim in bratskim pozdravom vam vdani v Kristu: Rev. Filip Separović, župnik.

Program:

I. dan, 26. septembra: Ob 9. jutraj slovesna peta sv. maša z blagoslovom. — Začetek tridnevne v zahvalo Bogu za prejete dobrote. Popoldne bo v naši dvorani program naše mladeži in šolske dece.

II. dan, 27. septembra: Ob 9. peta sv. maša, blagoslov in tridnevica. Popoldne nič.

III. dan, 28. septembra: Ob 9. peta sv. maša blagoslov in tridnevica. Popoldne bo nastopil s svojim programom "Sokol Dalmacija" in Gospojinsko društvo sv. Josipa.

IV. dan, 29. sept. (nedelja): Ob 10:30 slovesna peta sv. maša z leviti. Med sv. mašo slovesna pridiga, zaključek tridnevne. Popoldne se vrši svečanost v dvorani, kjer bodo nastopili razni govorniki, osobito naši stari pionirji, ustanovitelji fare, zatem sledi kronanje krestne kraljice.

Vse te štiri dni bo izpostavljen Najsv. Rešnje Telo v sv. zakramentu. Farani so prošni, da pristopijo skupaj k miži Gospodovi ali k skupnemu sv. obhajilu dne 29. sept. Spovedovanje se bo vršilo v petek popoldne, v soboto jutraj in po sv. maši, tako tudi v nedeljo pred vsako sv. mašo.

Župnik.

POLET IZ PRAGE V NEW YORK

Praga, Čehoslovakija, 5. sept. — Pilot Josip Režler namerava v kratkem s svojim aeroplanom prirediti prekoatlantski polet in sicer od tukaj preko Lizbone do New Yorka.

JUBILEJ SLOV. FARE IN JED. FILMSKA SLIKA

Kakor je iz današnjega poročila sobr. John Dečmana razvidno, se bo vrgla prihodnjo nedeljo, dne 15. sept., znana premogarska slovenska naselbina Forest City, Pa., v prazniško obleko povodom slovesnega 25-letnega jubileja ustanovitve tamkajšnje fare sv. Jožefa. Sobr. Dečman, kot ustanovnik in vesela cerkveni odbornik, je sestavil primerno zgodovino te cerkvene občine, zaeno je pa tudi navedel program te redke slavnosti. Tozadevni dopis se nahaja na drugi strani današnje izdaje. Poleg drugih povablencev in slavnostnih gostov se bodo te prireditve udeležili tudi šest glavnih uradnikov KSKJ., in sicer: br. A. Grdina, Jos. Zalar, Fr. Opeka, Fr. Gospodarich, J. Zulich in J. Murn. in naravno tudi sobr. J. Dečman.

V ponedeljek zvečer, dne 16. sept., se bo v znani Muhičevi dvorani kazalo filmske slike naše KSKJ. To bo prvi slučaj prikazovanja te zanimive slike v javnosti. Upati je, da bo ta večer Muhičeva dvorana v Forest City zasedena do zadnjega kotička.

SLAVNOST V GREATER NEW YORKU

Po dovršeni cerkveni slavnosti v Forest City, se bodo isti tedni podali glavni uradniki KSKJ. proti New Yorku na veliko slavnost tamkajšnjih društev.

V soboto zvečer, dne 21. sept., bo sprejem došlih gl. uradnikov KSKJ. ter zastopnikov mesta New York. Nato sledijo kratki govori, zatem pa prosta zabava s plesom.

V nedeljo, dne 22. sept., bo ob 10. uri sv. maša v slovenski cerkvi v New Yorku na St. Marks Place. Ob 1. uri pop. bo skupni obed gostov in uradnikov krajevnih društev, in sicer v dvorani Slovenskega Doma na Irving Ave. v Brooklynu (American Slovenian Auditorium). Ob 2. uri se bo v tej dvorani pričelo s prikazovanjem Jednotine filmske slike.

Ker bo to prvi slučaj, da bo označena dva dneva toliko številno gl. uradnikov KSKJ. obiskalo greater-newyorško naselbino, in ker se bo v tem milionskem mestu prvič videlo to slovensko filmsko sliko, je pričakovati od strani rojakov in rojakinj iz Greater New Yorka velike udeležbe.

MODERNA SETEV

Bellingham, Wash. — Tu živi večji farmer W. A. Granger ne rabi letos pri setvi nič delavcev, ker si je v to svrhu najel aeroplan. Svojo, 160 akrov obsegajočo faro je bilo treba posejati z deteljo in travo. V ta namen je natovoril 800 funtov semena v aeroplan pilota R. Grahama in se z njim dvignil 500 čevljev v zrak čez svojo faro. V 40 minutah je z brzino 95 milj na uro posejal vso faro, za kar bi bilo treba najeti približno 1000 delavcev, da bi to delo v tako kratkem času dovršili.

NAZGANILO

Iz urada Lige ohljskih društev KSKJednote.

Kakor je bilo že poročano na tem mestu, priredi naša Liga dne 29. septembra v Grdini dvorani popoldne in zvečer svojo prvo veselico. Ta dan se bo na tej prireditvi prvič v Clevelandu kazalo zanimive filmske slike (Moving pictures) Jednotine 35 letnice in vseslovenskega katoliškega shoda.

Vstopnice za to prireditev so bile že razposlane na vsa naša krajevna ohljska društva, ter jih članstvo lahko dobi pri tajnikih ali tajnicah. Prošeni ste, da pridno sežete po vstopnicah ter s tem pripomorete dobri stvari. Pokažimo, da se tudi društva KSKJednote zanimajo za skupno delovanje in za kooperacijo!

Važno! Važno! Prihodnjo nedeljo, dne 15. septembra se vrši prvo redno trimesečno skupno zborovanje naše Lige in sicer v društveni dvorani v Bridgeportu, O. Pričetek točno ob 2. uri popoldne. Dosegaj se je prišlo do tega, da se udeležijo tega važnega zborovanja. Nekaj bo tudi novih zastopnikov, ki niso bili na ustanovnem zboru navzoči. Pričelo se je tudi društvo iz West Parka in poslalo \$5 za vstopnico. Tako se bo doseglo v združenju moč v moči pa na predek!

Kateri še niste prijavljeni in mislite iti v Bridgeport, se nemudoma pri meni zglaste ustmeno ali pisмено. To je važno, da se ukrene potrebno glede vožnje z busom ali avtomobili. Iz Clevelanda odhajamo ob 3. uri jutraj in sicer izpred Knausove dvorane. Pridite točno! Skušali bomo priti v Bridgeport pravočasno, da se ondi lahko udeležimo desete sv. maše. Ako se prijavi zadostno število izletnikov, ozir. udeležencev, bomo najeli bus. Vožnja tja in nazaj bo veljala okrog \$5. Torej prigrasite se pravočasno! Enako uljudno vabim tudi ostalo članstvo naših krajevnih društev, da se nam pridružijo. Vsi dobro došli! Naredite ta dan nad vse zanimiv izlet v prijazno premogarsko naselbino Bridgeport, da boste videli, kje naši rojaki kopljejo in nalagajo "črni diamant," ki vam daje po zimi gorkoto.

S sobratskim pozdravom Josip Grdina, tajnik, 6121 St. Clair Ave. Cleveland, O.

AMER. KATOL. NEMCI OB-SOJAJO PROHIBICIJO

Začetkom tekočega meseca se je v New Yorku vršila letna konvencija Zveze katol. ameriških Nemcev (Catholic Verein). Na tem zborovanju se je ostro obsojalo Volsteadovo postavo, ker nima baje nobene moralnega vpliva in ker se z njo krati osebno svobodo državljanom. Zaeno je bila delegacija te konvencije proti današnjim modernim zakonom (porokam) in proti preveč modni modi žensk s prekratki mi krili.

AMERIŠKI ZDRAVNIKI

SKORAJ 150.000 ZDRAVNIKOV V ZDR. DRŽAVAH

Združene države imajo napram številu prebivalstva razmeroma večje število zdravnikov kot katere druga država na svetu — ne pa po površini dežele, kajti nekatere druge države imajo več zdravnikov za vsakih sto kvadratnih milj.

V Združenih državah je registriranih 149,521 zdravnikov. Od teh se jih 18,634 nahaja v državi New York, 11,405 v Pennsylvaniji, 10,893 v Illinoisu in 8854 vC aliforniji. District of Columbia (mesto Washington) ima po 34 zdravnikov na vsakih 10,000 prebivalcev, California po 20, Nevada, New York in Missouri po 16, Wisconsin pa le po 10 in Idaho po 7. Še večja razlika vlada glede distribucije po površini. Na vsakih 100 kvadratnih milj ima Massachusetts po 78 zdravnikov, New Jersey 50, New York 39 in Texas le po dva zdravnika. Alabama, North Dakota, Montana in Wyoming pa nimajo niti po enega zdravnika za lani obseg.

V primeri z drugimi deželami eAmeri dbo oerrprksb ekmi je, je Amerika dobro preskrbljena z zdravniško oskrbo. Dočim imajo v Združenih državah po 127 zdravnikov na vsakih 100,000 prebivalcev, jih ima Madžarska le 73, Italija 71, Danska 70, Nemčija 64, Češkoslovaška 58, Norveška 57, Latvija 55, Švedska 35, Finska 25, Mehika 24, Jugoslavija 13, Guatemala 9, Boliva 7 in Perzija 3.

Zdravniške šole v Zdr. državah. Število medicinskih šol, ki jih Ameriško medicinsko Združenje priznava, se je sedaj zmanjšalo od 80 na 74. — Pravica je bila odvzeta dvem šolam, kateri sta prodajali diplome. Štiri šole so bile izključene iz seznama priznanih šol radi pomanjkanja kvalifikacij. Od leta 1927 naprej zahtevajo skoraj vse šole vsaj dve leti vseučiliških študij, predno se sprejme dijaka v medicinsko šolo.

L. 1928 je bilo vpisanih 20,545 dijakov medicinskih tečajev. Približno 4000 dijakov dovršuje vsako leto šolo in postanejo zdravniki. Dve tretjini vseh diplomiranih zdravnikov so bili lani stari 27 let ali manj.

OGROMEN ELEKTRIČNI ŽARKOMET

Neka družba za izdelovanje zrakoplovov v Kaliforniji je te dni podarila mestu Cleveland ogromen električni žarkomet, katerega so postavili na mestnem zrakoplovišču (airport). Žarkomet lahko proizvaja za deset milijonov sveč električne luči.

GRADBA VELIKE NOVE JEKLARNE

Monessen, Pa.—Znana Pittsburska jeklarska korporacija gradi v bližini tega mesta in sicer v Gibsontonu veliko jeklarno, ki bo dovršena šele čez dve leti; veljala bo nad 2 milijona dolarjev in bo v nji zaposlenih okrog 2500 delavcev.

RAZNE KRATKE VESTI.

— Praznovanje Delavskega dneva v Združenih državah je tudi letos zahtevalo svoje številne žrtve. Neko časnikarsko izvestje je izračunalo, da je bilo dne 2. septembra 128 oseb ubitih med vožnjo z avtomobili, 39 oseb je utonilo med kopanjem, devet avijatikov se je smrtno ponesrečilo in veliko število oseb je bilo zadetih od solnčarice. Skupno število vseh žrtev se računa nad 200.

— Dne 3. sept. je silen požar uničil skoro polovico trga Teuschnitz na Gornjem Bavarskem; 117 hiš je upepeljenih.

— Neki znani zobozdravnik iz New Yorka, ki si gradi v bližnjem predmestju svojo villo, je hotel posuti pot ali vhod do garaže z belim peskom. Končno je izračunal, da je take vrste pesek predrag. Namesto peska je naročil in dobil veliko množino starih umetnih zob, s katerimi je dal posuti ono pot. — V mestu Philadelphia, Pa. je bilo te dni zopet v službo sprejetih 72 policajev, ki so bili lanske leto vsled butlegarije odslovljeni.

— V Long jezeru, 18 milj oddaljeno od Waukegana, Ill. je na Delavski dan utonilo med veslanjem v čolnu pet izletnikov iz Chicago. Bili so večinoma vsi nemškega pokolenja in samci v starosti od 23 do 30 let.

— Španski kralj je daroval za kip Matere Božje v castanarski romarski cerkvi dragocen srebrno tkani pajčolan, katerega je nosila njegova mati kraljica Marija Kristina pri Evharističnem kongresu leta 1911.

— Profesor Rynin v Moskvi je izumil novi ephalni način pridobivanja gazolina iz zraka. Profesor zatrjuje, da bo avijatikom kmalu mogoče preleteti po 1000 milj na uro brez prestanke in da jim ne bo treba dobivati gazolina na sedanji način, kajti njegov stroj bo umetni gazolin produciral iz zraka tekom poleta.

— V naselbini Mott, N. Dak. živi najbolj moderni farmer E. Schneider. Z doma in nazaj se ne vozi na polje s konji ali avtom, ampak uporablja svoj privatni aeroplan; razdaljo 10 milj preleti lahko v 10 minutah.

— Mesto Killingly, Conn., dasiravno ni veliko, se ponaša z največjim številom kopalnišč širom držav. Število istih namreč znaša 67.

— Neki kemist je izračunal, da vsaka oseba v Clevelandu vdihna na leto 1.45 funta prahu, v Pittsburghu pa 1.69 funta.

— Te dni v Clevelandu se vršelo narodno zrakoplovno tekmo in razstavo je obiskalo nad 400.000 oseb, ki so vplačale skupne vstopnine približno pol milijona dolarjev. Število raznih aeroplanov, ki so se udeležili te tekme, je znašalo 415.

— Italijanskemu diktatorju in ministrskemu predsedniku Mussoliniju se je v Carpeni dne 3. septembra narodil peti otrok hčerka.

— V Valparaiso, Ind. je neka tovarna izdelala posebne vrste stroj za farmarje, s pomočjo katerega je mogoče obtrgovati samo stroke fižola.

DRUSTVENA NAZNANILA

Društvo Sv. Alojzija št. 47, Chicago, Ill.

Prihodnja redna seja se bo vršila v soboto, 14. septembra, ob navadnem času. Udeležite se je vsi člani našega društva, kajti rešiti moramo več zelo važnih točk.

Sobratki pozdrav

John Gottlieb, tajnik.

NAZNANILO

Iz urada društva sv. Jožefa št. 110 Barberton, O.

S tem nizanjam vsem članom našega društva, da se prihodnja redna mesečna seja vrši v sredo večer, dne 11. sept., začetek ob sedmih. Vsi člani ste prošeni, da blagovolite to vpoštevati.

S sobratiskim pozdravom

Joseph Lekšan, tajnik

Društvo sv. Ane št. 123 Bridgeport, O.

Vsem članicam našega društva naznanjam, da se vrši naša prihodnja mesečna seja četrto nedeljo, to je 22. septembra, tretjo nedeljo, dne 15. septembra bo namreč v našem mestu zborovanje Lige ohijjskih društev KSKJednote. Izvolite to naznanilo, oziroma to premembo seje vpoštevati.

Vsem zborovalcem označene Lige kličemo že danes:

Iskreno dobro došli!

S sestrskim pozdravom

Ana Legan, tajnica

Iz urada društva sv. Jožefa št. 148 Bridgeport, Conn.

Spoštovani mi sobratje in sestre: S tem vam poročam za radi našo prihodnjo mesečno sejo (gilese), katere NE bomo imeli kot običajno tretjo nedeljo, ki bo 15. septembra, ampak naša prihodnja seja se vrši ČETRTO nedeljo, dne 22. septembra ob eni uri popoldne. Sejo smo prestavili radi sv. birmo, ki se vrši dne 15. septembra v naši cerkvi. Ne bilo bi umestno ter lepo, da bi na tak pomemben dan imeli sejo ter pobirali asesment.

To naj si vsak član (ca) dobro zapomni, kajti posebnih kart ne bom pošiljal; gotovo bo to tudi prihodnjo nedeljo v cerkvi oznanjeno. Torej naj vsak do pošlje asesment za odrasli oddelek in za deco dne 22. septembra. Jaz bom v dvorani točno ob eni uri. Člani, ki se z asesmentom zaostali, naj svoj dolg poravnajo, ker bom moral sestaviti trimesečni račun.

Izvolite torej to naznanilo vpoštevati, ter pridite na sejo dne 22. septembra ali pa pošljite ta dan svoj asesment.

S sobratiskim pozdravom

Anton Kolar, tajnik

VAŽNO NAZNANILO

Društvo sv. Jožefa št. 169, Cleveland, O.

Naznanjam članstvu našega društva, da ne bom pobiral asesmenta v nedeljo dne 15. septembra, ker odpuštam v Bridgeport, O., na zborovanje Lige ohijjskih društev KSKJednote. Asesment bom potem pobiral kot po navadi prihodnjo nedeljo dne 22. septembra. — Prosimo vas torej, da to važno naznanilo vpoštevate.

Geo Panchur, tajnik.

Društvo sv. Stefana, št. 224, Cleveland, Ohio.

Članstvu našega društva se naznanja, da se vrši prihodnja seja dne 11. septembra zvečer ob 7:30 v navadnih prostorih. Ker so vroči dnevi tekega poletja pojenjali, je pričakovati, da se boste zdaj v večjem številu udeleževali mesečnih sej, da se bo kaj več in bolje ukrenilo za dobrobit društva in Jednote. Torej pridite vsi na prihodnjo sejo dne 11. septembra!

S sobratiskim pozdravom

Geo Smolko, predsednik.

Društvo Kristusa Kralja št. 226 Cleveland, Ohio.

Kmalu bo grozdje zrelo, da se bo zopet prešalo žlahtno Notovo kapljico. Predno se pa zamore grozdje prešati, se mora prej še vršiti vinska trgat.

Tako je prišlo naše društvo do zaključka, da priredi vinski trgat v soboto, dne 14. septembra v Knausovi dvorani. Letos bo grozdje prej zrelo kot lani, radi tega se bo tudi prej vršila trgat. Na tej naši prireditvi bo nekaj izvanrednega; trgalo se bo po starokrajški navadi. Da bo šla vsa stvar v redu, bodo zato pripravili posebni policaji z "bridkimi" sabljami, in pa — oh — tudi avstrijski žandar bo stražil pri grozdju s puško, ki bo zločince (tatove in tatice) vodil do sodnika, od tam pa v "špekhamro." Veselja in zabave na naši vinski trgatvi bo kar na cente in koše, le pridite, da se prepičate!

Vstopnina za člane je prosta, razen, da vzame vsak za 50 c pivskih tiketov, za katere bo pa seveda pil in jedel. Za nečlane društva je vstopnina 50c. Pri tergtvi bo seveda tudi ples, ter bo igral znani Grebenčev (Gribbons Radio Broadcastig) kvartet.

Prosim vse naše člane in članice društva, da se gotovo udeležijo te redke veselice ter da pripeljejo seboj tudi svoje prijatelje ter znance.

Pivski tiketi za 50c bodo vsakemu članu in članici poslani na dom.

Torej na veselo svidenje na naši vinski trgatvi!

Josip Grdina, tajnik

ZBOROVANJE LIGE OHIJJSKIH DRUŠTEV KSKJ

Kakor je bilo že poročano v "Glasilu," je bila meseca junija t. l. ustanovljena Liga društev KSKJ v državi Ohio z namenom za bolj skupno sodelovanje in medsebojno sporazumljenje v zadevah tikajočih se napredka društev in naše KSKJ. Na ustanovnem zborovanju v Barbertonu je bilo sklenjeno, da se vrši zborovanje Lige vsake tri mesece po redu v naselbinah, kjer so društva, spadajoča v to Ligo in sicer po številkah društev, ki so pristopila v KSKJ.

Ker je naše društvo sv. Barbare št. 23 v državi Ohio prvo pristopilo h KSKJ, se je soglasno odločilo, da se vrši prvo zborovanje Lige v Bridgeportu, kar velja tudi za društvo sv. Ane št. 123.

Vašega telega pridejo poštivovalni sobratje in sestre urad-

ni in uradniki našega društva v našo naselbino v soboto, dne 14. septembra, kjer se bo vršila skupna zborovanje v društveni dvorani v Heydovihi; pričetek ob 2 uri popoldne.

Vsem uradnikom in uradnicam bratskih društev, ki se bodo udeležili tega zborovanja, kličemo že vnaprej: dobro došli v našo naselbino in na veselo svidenje! V ponos in čast si šteje, da nas posetite, da bomo toplo tukaj nadaljevali delo, ki smo ga pričeli pred tremi meseci v prijaznem in gostoljubnem Barbertonu.

Članom društva sv. Barbare št. 23 in članicam društva sv. Ane št. 123 KSKJ, pa toplo priporočam, da vpoštevajo sklepe zadnjih sej, ter se kolikor mogoče številno udeležijo tega zborovanja, da se tako seznanijo z vrili uradniki in uradnicami naših ohijjskih društev in z delovanjem naše Lige. To je prvič, da bomo imeli priključiti med nami toliko številno odličnih sobratov in sester in zastopnikov naših bratskih društev tukaj v naši naselbini. Torej vsi na plan v nedeljo popoldne dne 15. septembra! Pokažimo, da znamo ceniti bratsko ljubezen do onih, katerim je pri srcu delo za napredek naših društev in naše Jednote!

S sobratiskim pozdravom

Mihael Hočevar,

tajnik dr. sv. Barbare št. 23.

DOPISI

Bridgeport, O. — Ker že dalj časa ni bilo čitati kakih vesti iz naše naselbine, naj poročam nekoliko o našem gibanju in raznih dogodkih v zadnjem času. Pred dvema tedni je umrl zopet eden izmed prvih naseljenčev naše naselbine, rojak Fr. Kain, star 69 let, doma iz Belokranjske; v Ameriki je bival okoli 40 let. Zapušta žena, šest sinov in dve hčeri; spadal je k društvu "Edinost" št. 13 SNPJ, ki mu je priredilo lep pogreb.

Ludvig Grechar, član dr. sv. Barbare št. 23, se je vrnil iz bolnišnice zadnji teden, kjer se je nahajal sedem tednov radi zastrupljenja krvi, ki je nastalo valed poškodbe na roki pri delu v klavnici; zdravje se mu polagoma vrača ter mu vsi želimo, da bi kmalu popolnoma okreval.

Iz Lemonta, Ill., je prišel na obisk k svojim staršem naš mladi dijak Stanislav Thomas Hoge, ki se poda v kratkem v staro domovino, ker bo v Ljubljani nadaljeval in dokončal bogoslovne študije. Nadebudnemu rojaku želimo srečno pot v našo milo domovino in vesel povratek čez tri leta.

Zadnji teden so se mudili tukaj na obisku Jos. Ausc in soproga, Stefania in Josephine Ausc ter Jennie Mohorčič, M. Berus s soprogo in brat Frank z družino, Jos. Simončič; obiskale so sorodnice F. Perme. Družino Jos. Koojancič so pa obiskali prvič v dvajsetih letih Frank in J. Legan, vsi iz Clevelanda; zdajne so prav zanimali naši hribi, ki jih že dolgo niso videli, v novi domovini sploh še ne. Upam, da so vsi obiskovalci odnesli dobre vtise iz naše naselbine ter da nas prihodnje leto zopet posetijo.

Delavske razmere so se nekoliko izboljšale; dva premogokopa "Blaine" in "Stanley", ki sta last Lorain Coal and Dock Co., delata vsak dan, tako tudi drugi rovi v okolici mesta Bel-

aire in Martinovej pričanajo boljše obratovati, le žal, da o kakam zaupniku ni govora. Po razpadu našega premogarji priključni delati za plačo ki jo podjetniki dajo; tukaj so znižali plačo za 40 odstotkov, po nekod še več, tako da mora ubogi premogar za polovico manjši zaslužek trdo delati, življenjske potrebe so pa vedno po visoki cen. Premogarji sedaj grenko občutijo, kaj so izgubili z razpadom UMWA unije ter preklinjajo bivše voditelje, ki so po večini vzrok sedanjega žalostnega stanja ubogih podzemeljskih trpinov in njih družin. Bridke skušnje imajo sedaj premogarji in vedo, kako resničen je rek, da le v združenju je mogoče delavcu priti vsaj deloma do svojih pravic, posebej pod sedanjim kapitalističnim sistemom.

Mihael Hočevar.

Eveleth, Minn.

Peta letna konvencija Jugoslovanske Američke Zveze v Minnesoti se je vršila v nedeljo dne 25. avgusta na Evelethu, Minnesota. Začela se je ob 1:30 popoldan, in sicer smo se dali najprvo slikati po slovenskih fotografistih: John Fugina iz Eveletha in Frank Hitti iz Chisholma. Ko sta bila gotova, smo se zbrali z Eveleth City Band na čelu ter smo korakali v paradi po mestu.

Odbor za priprave se na tem mestu najiakovineje zahvaljuje vsem, ki so se udeležili parade. Tako, po pohodu smo se zbrali na seji v Auditorium, kjer je udeležence pozdravil naš župan Victor E. Essling. Potem smo zborovali do pete ure popoldan. V glavni odbor Zveze so bili izvoljeni sledeči: George J. Brince, predsednik, Eveleth; Anton Lopp, prvi podpredsednik, Gilbert; Peter Krhin, drugi podpredsednik, Chisholm; Vincent Mikulich, tretji podpredsednik, Aurora; John Mowbr, tajnik, Duluth; Louis Govca, zapisnikar, Eveleth; Martin Sever, blagajnik, Chisholm; Leo Kukar, Gilbert, John Zalar, Biwabik, Rade Poznanovic, Eveleth, Math Kay-fes, Buhl, nadzorniki.

Ob šesti uri zvečer se je vršil banket, in je bila dvorana v Auditorium polna in vsi sedeži vzeti. Na banketu so govorili Thos. Schall, zvezni senator, Wm. Pittinger, zvezni kongresman osmega minnesotskega distrikta, državni senator Geo. Lommen, državni poslanec Mark Nolan, sodnik St. Louis okraja Edwin J. Kenney, County Auditor W. H. Borgen, eveletski župan V. E. Essling, Etbin Kristan iz New Yorka, George Brince, Jacob Ambrozich, Max Volcansek, John Arko, slovenski odvetnik iz Chisholm in Lew Wilson, Aurora, Andrew Anderson, councilman.

Joseph Kotze, tu rojen Slovenec, je bil stoloravnatelj, ki je svojo nalogo prav krasno rešil. V času banketa je nam igral Martin Shuklejev orkester. In med govori smo imeli sledeči program: Miss Louise Cernagoj, piano solo, Slovenski kvartet nam je zapel tri krasne pesmi, ki so jih vsi navzoči sprejeli z odobravanjem. Kvartet tvorijo sledeči: John Hacc, Louis Lesar, Louis Rigler in John Knaus. Nato je nastopil umetnik na gosli Nick Jurjanick ter nam zaigral par komadov na violino. Violin trio, obstoječ iz Dorothy Ambrozich, Anna Benchina and Anna Laurich, nam

je nato zaigral večje število slovenskih narodnih pesmi, ter žel veliko odobravanje od udeležencev banketa.

Pripravljalni odbor se tem potom javno zahvali vsem zgoraj navedenim, ki so vsaki po svoji moči pripomogli k uspehu banketa, ki je tudi v gmetnem oziru izvrstno uspel. Zatorej še enkrat lepa hvala vsem udeležencem!

Odbor za pripravo:

George J. Brince, Frank Ma-sera, Frank Intihar, Louis Govce, George Kotze.

ZAHVALA

Zdaj, ko se vsled prestane bolezni malo bolje počutim, se moram na tem mestu lepo zahvaliti vsem onim, ki so me prišli obiskat, ko sem ležala v bolnišnici. Prav srčna in iskrena hvala za Vašo pozornost in naklonjenost. Lepa hvala Vam tudi za darovane šopke in rože, katere ste mi prinesli ali poslali v bolnišnico. Rož sem imela vedno dosti okrog bolniške postelje, kakor bi ležala sredi kakega cvetočega vrta.

Lepa hvala tudi Father B. J. Ponikvarju za podelitev sv. obhajila na praznik Velikega Šmarna.

Se enkrat prisrčna hvala vsem skupaj!

Vam hvaležna in vdana

Mary Smolko,

soproga predsednika dr. sv. Stefana, št. 224 KSKJ.

Cleveland, Ohio, dne 6. septembra 1929.

Petindvajsetletnica. župnije sv. Jožefa v Forest City, Penna.

Letos praznuje blagoslovljenje vogelnega kamna cerkev sv. Jožefa v Forest City, Pa. Edina slovenska župnija v škofiji Scranton in edina v okrožju trdega premoga. Začetek nje je bil 12. marca leta 1902. Na seji društva sv. Jožefa št. 12 KSKJ je prvi sprožil to misel in idejo naš. neutrudljivi delavec na društvenem kakor tudi na narodnem polju, Mr. Martin Muhič. V veliko pomoč njemu so bili tudi sedaj že blagopokojni Rev. Josip Zalokar, ki to nas obiskovali vsako leto, in to o velikonočnem času, da so spovedali in podelili zakrament sv. Rešnjega Telesa.

V prvi, oziroma začasni odbor so bili izvoljeni: Alojz Zaverl, predsednik, John Mars, tajnikom, John Dečman, pom. tajnikom, Martin Muhič blagajnikom.

Cerkveni odbor (ključarji): Gašper Ravnikar, Josip Erjavac, Frank Skubic 1, Fr. Skubic 2, Martin Gerčman st., John Opeka, Joseph Zidar, Nikolaj Zupan, Frank Korošec. Izmed prvih odbornikov so že umrli: Frank Skubic 1, John Opeka, Frank Korošec. Joseph Zalar živi sedaj v Jolietu, Ill., in je tajnik KSKJ Jednote. Gašper Ravnikar, Frank Skubic 2. se pečajo s poljedelstvom in so še vedno člani naše župnije.

Jako težka pota in trudapolno delo so imeli tačasni odborniki. Razmere so bile težke in Slovencev je bilo tedaj še malo v naši naselbini.

Takoj na drugi seji dne 16. aprila 1902. so bili izvoljeni in pooblašeni Martin Muhič, Al. Zaverl, Gašper Ravnikar in Fr. Skubic 1, da poizvedo za pripraven prostor, kjer bi se postavilo cerkev.

Na isti seji se je tudi sklenilo, da se stavi cerkev pod zaščito in patronam sv. Jožefa.

Kakor vsaka dobra stvar, tako je tudi ustanovitev naše tako potrebne župnije morala bojovati težke boje, posebno valed delavskih razmer. Šestmesečni štrajk na trdem premogovnem polju leta 1902 je stvar ustavil popolnoma, tako da tudi nobene seje nismo več imeli do leta 1903 dne 11. marca. Na isti seji so potrdili ves ostali odbor in še k temu dodali dva nova odbornika, in sicer za Vandling Mr. Jerneja Cunta in za mesto Carbondale Blaža Šivica.

Tačasni odbor je pridno delal in nabiral prostovoljne doneske. Meseca novembra istega leta je bilo sklenjeno, da se prosi mil. gosp. škofa Stariha iz Lead, So. Dakota, da nam pošlje tačasno tam živečega Rev. Josipa Tomšiča. Odbor je tudi prosil Rt. Rev. M. J. Hobana, škofa iz Scrantona, da bi nam pomagali dobiti duhovnika. In res, na priprošnjo Rt. Rev. Hobana so nam milostivi škof Stariha poslali Rev. Tomšiča, ki so došli v Forest City nekako v začetku meseca aprila kot prvi dušni pastir novoustajene župnije.

17. aprila 1904 so Rev. Tomšič prevzeli predsedništvo in takoj na isti seji je bil izvoljen cerkveni odbor in ključarji, in sicer: Alojz Zaverl, predsednik, Anton Beber, Anton Borštnik, John Opeka, Frank Skubic 1, Frank Skubic 2, Blaž Šivec, J. Erjavac, Gašper Ravnikar, Martin Muhič, Josip Zalar ml., Jernej Cunta, Mart. Gerčman, Jakob Terček, Alojz Omahen, J. Prudič, John Mars in Anton Cijar.

Kolektorjem so bili izvoljeni na isti seji: John Dečman ml., Bartel Povirk, Frank Pirnat za Vandling.

Za cerkveno kolekto so bili izvoljeni: John Prudič, Anton Prudič, John Opeka ml., John Osolin.

Pod spretnim vodstvom Rev. Tomšiča je delo potem hitro napredovalo. Kupilo se je posestvo že leto prej, kjer bi se stavila cerkev, in takoj ko so došli naš dušni pastir, so tudi vodili vse delo in tako smo meseca avgusta blagoslovili in vzdali vogelni kamen novopostavljeni cerkvi, ki je bila posvečena sv. Jožefu kot farnemu patronu.

Naselbina kot celota je pomagala, kakor je vsakdo mogel in pridno plačevala prostovoljne obveznice, katere so si farani sami naložili, tako da smo imeli krasno cerkvico in smo z božjo pomočjo in s pomočjo dobrih src plačali zadnji dolg leta 1910. Leto so potem tekla lepo naprej in naša župnija je lepo napredovala, ker naselbina se je večala in z njo tudi župnija.

Kakor preje omenjeno, da ima vsaka dobra stvar svoje zapreke in težkoče, tako tudi naša župnija. Premogovnike so pod našo cerkvijo izpodkopavali tako, da se je pričela zemlja udirati, in tudi pod našo cerkvijo se je zemlja znižala in tako zrahljala zidovje, da je cerkev razpokala. Par let smo podpirali in skušali obdržati kolikor mogoče dolgo, da se zemlja popolnoma vsede in umiri. Škoda, ki je bila s tem povzročena cerkvi, je bila naravnost ogromna. Leto 1919 smo morali še kupiti lot na južni strani cerkve in tudi začeti s popravo. Kakor sem omenil, je bila škoda ogromna, ker stena na južni strani cerkve se je morala popolnoma podreti in polovico stene na severni stra-

ni; ker je bila cerkev že premajhna, smo istočasno še dozdali približno trideset čevljev. Cela poprava, dozidava in nove naprave so stale približno \$51,000, ves denar, katerega so spravili skupaj naši dobri rojaki.

Leta 1920 smo dobili novega, začasnega župnika Rev. Jacob Dreva. Potem smo imeli Rev. Valentina Miheliča; ko so bili Rev. Mihelič odpoklicani, smo imeli nekaj mesecev Rev. Plavčana, jako prijaznega in dobrega gospoda slovaške narodnosti. Za Rev. Plavčanom pa smo dobili na prošnjo tačasnega g. škofa, Rt. Rev. M. J. Hobana, iz altonske škofije sedanjega blagega Rev. F. M. Jevnika.

Gotovo je, da je vsak izmed gospodov župnikov, ki so delovali v župniji sv. Jožefa, mnogo župniji pripomogel. V prvi vrsti največ ustanovitelj in začetnik Rev. Tomšič. Njemu gotovo ne moremo primerjati nikogar, oni so orali ledino in gotovo marsikatero noč prečuli v skrbih in molitvah za uspeh. Gotovo je, da je njih delo ljubih Bog blagoslovil, ker obrodilo je že mnogo dobrega. — Umrli so že in odšli po svoje plačilo k večnemu Sodniku, ki je bil gotovo mil in pravičen sodnik za njih delo. Mir in pokoj njegovi duši in večna luč naj mu sveti!

Njih naslednik, Rev. Jacob Drev, mlad, delaven in neutrudljiv za čast in slavo božjo, je storil veliko dobrega in lepega. Omeniti moramo zvonove, i še danes zvonijo in oznanjajo čast službe božje, spremljajo verne farane na zadnji poti v večnost in gotovo zvone tudi njemu, ki je toliko delal za nabavo istih. Gotovo, da so zvonovi nekaj krasnega, nekaj pomembnega za vsako župnijo, ali še veliko več so storili sedaj že tudi pokojni gospod Drev. Na njih prigovarjanje in z njih pomočjo sta se odzvala dva naša mladeniča, Komin in Svete, za službo božjo in sledil jima je še tretji brat prvega Svete, še drugi, Pavel Svete. To je gotovo trajen spomin in ne samo čast za gospoda Dreva in za družino, ampak čuti-mo tudi vsi farani, kako velik blagoslov božji je to. Da bi ljub Bog dal milost še več našim mladeničem, ki bi imeli po milosti božji poklic za mašnika božjega. Pravtako so tudi pokojni gospod Drev našli štiri naše deklice: Zidar, Šume, Marincič in Bregar, katere so se odpovedale svetu in vsemu, kar je svetnega in se posvetile redovniškemu življenju za njih lastno večjo srečo in v ponos nam in naših župnij. Dal Bog, da bi duh pokojnega gospoda Dreva še privedel tudi še kako naših slovenskih deklic, ki bi tudi morebiti po milosti božji imela poklic za redovnico.

Za časa delovanja pokojnega gospoda Dreva smo prenovili tudi pročelje cerkve in stopnice, kakor tudi prostor okoli cerkve in isto še oleskali za časa delovanja g. župnika Valentina Miheliča. Navdušen delavec in dober govornik je za časa svojega delovanja lepo vodil čredo, ki jim je bila izročena; zanimali so se posebno za mladino. Kako je bilo lepo, ko so Rev. Mihelič pripravili 120 dečkov in deklic za prvo sv. obhajilo. Kako so bili vsi svečano in angelsko pripravljani, da so pristopili k angeljski mizi, to se ne da povedati, ne popisati, ker to se samo čuti v srejo je to in ni mogoče pokazati (Dalle na 3. strani).

Naše sedanje geslo naj bo :
5000 novih članov mladinskega oddelka
do prihodnje konvencije !

pati in ne dopovedati.

Tako so tudi sedanji g. Jevnik, ki so prišli k nam leta 1923, v začetku meseca februarja. Delo, katero je čakalo novega gospoda, je bilo veliko, toda neutrudni in tako delavnosti mož se ni ustrašil, temveč takoj prijel in s svojo spretno roko nadaljeval delo, katero so pričeli njegovi predniki. Prvo veliko delo, katero je novi župnik podvzel, je bilo nabava novih orgel, ki so res krasne naše cerkve in pojejo za povzdigo časti božje. Potem je bilo treba preslikati cerkev od znotraj, katero delo je zopet stalo precejšnjo vsoto; lansko leto smo pod njegovim nadzorstvom prebarvali zunanost cerkve, popravili vse od zunaj, zvonik in streho, kar je zopet stalo mnogo denarja, letos so pa prebarvali župnišče.

Slavnost se bo vršila v nedeljo, 15. septembra, s slovesno sv. mašo z leviti, katero bodo darovali Rt. Rev. Msgr. O'Rourke iz Carbondale, Pa.; te slavnosti se bodo kot slavnostni govornik udeležili Rev. Oman iz Clevelanda, bivši duhovni vodja KSKJ, kakor tudi bivši župnik V. Mihelič in Rev. Plavčan ter še več drugih domačih gospodov duhovnikov.

Popoldne bomo imeli mladinski dan, dan za otročiče. Zato vabimo starše, da pošljejo vse otročičke, da se malo razvesele med seboj, da bodo tudi oni

pomnili pomembni dan 25-letnice.

Pred sv. mašo ob 10. uri popoldne bo parada po mestu, katere se bodo udeležila vsa katoliška društva mesta Forest City, ne glede na narodnost.

Zvečer bo pa banket v Muhičevi dvorani. Na istega pričakujemo g. Antona Grdino, gl. predsednika KSKJ, Mr. Zalarja, ustanovnika in prvega tajnika župnije in sedanjega gl. tajnika KSKJ, Mr. Frank Opeko, Mr. Frank Gospodariča in Mr. John Zulicha, gl. uradnike KSKJ, Mr. John Murna, porotnika SKKJ in še več drugih gostov. Upamo torej, da se naša 25-letnica obkroži z župnije izvrši v našo čast, zadovoljnost, razvedrilo in v pouk, kakor tudi za čast božjo.

H koncu moram še omeniti dosedanj odbor, ki z združenimi močmi z gospodom župnikom vodi delovanje, tičoč se zunanega stanja župnije, in ti so: John A. Dečman, Wm. Konchar, Karol Kovačič, Chas. Zigon, Frank Komin in Anton Markel.

Sedaj pa Bog živi še vse živče ustanovitelje-farane in naše gospoda župnika, pokojnim gospodom Tomšiču in Drevo kakor tudi že pokojnim prvim odbornikom in faranom pa: — Večna luč naj jim sveti, naj počivajo v miru!

Jno. Dečman.

POROČILO O VSESLOVENSKEM KATOLISKEM SHODU

Konec.

(Nadaljevanje referata Mr. Leo Jurjevca)

Prosvetno zvezo se lahko postavi v življenje takoj s tem, da se izvolijo iz duhovnikov in laikov obstoječe primerno in potrebno broječe osrednji odbor, ki naj Prosvetno zvezo organizira in postavi na samovzdržujoče trgovski temelji. To je najpotrebnejše. Ako ne bomo postavili Zveze na dober, samovzdržujoč temelj, potem ne bo dolgo živila.

Podrobnejše delo, kako pridobiti narod k sodelovanju, bo v rokah odbora in bo od njega odvisno, da izvede poslovanje in sistem, ki bo potreben za poslovanje Zveze. O tem ni za govoriti sedaj, ker ne dovoljuje čas in niti se na enkrat ne more sklepati ne o tem, ne onem, ker ne vemo, kakšna vprašanja bomo srečavali s Prosvetno zvezo.

Najpoglavnejše delo pa je, da se organizira enotno prosvetno delo. N. pr. socialisti ne zamudijo niti ene večje društvene prireditve po naselbinah, kamor ne bi poslali svojega govornika z Lawndale. Naša katoliška društva so v tem oziru prepuščena samim sebi, kakor pišeta brez kolkje. Nič ne prihaja na njihove prireditve, da bi jih tam navdušili v našem duhu in pokazal, kaj je res in kaj ni res in kje in kako jih nasprotniki zavajajo in zapeljujejo. Prosvetna zveza bi poskrbela za take dobre govore in bi poslala govornike po naselbinah, ki bi nastopali ob času takih prireditev, za katere naselbine in društva prosijo govornike, pa jih ne morejo dobiti. Bogatinov nimamo, da bi hodili na lastne stroške. Prosvetna zveza pa bi oskrbela, da bi se krili potni stroški itd. Par let takega organiziranja dela bi pokazalo velikanski preobrat v naši javnosti. V naselbinah bi taki govorniki, ki bi jih pripravila po določenem načrtu Prosvetna zveza prinašali novo navdušenje, novega duha in narod bi postal vse drugače junaški, kakor pa je proti nasprotnikom. Kajti ljudje bi videli, da imajo nekoga za seboj, ki vedo vsaj toliko in gotovo veliko več, kakor pa naši brezverski sleparji, ki slepe narod po naselbinah.

Prosvetna zveza bi služila še v druge potrebne namene, kot organiziranje karitativnega dela v slucaju stavk, ali ka-

kih drugih morebitnih potreb. Sploh Prosvetna zveza nam je zelo potrebna in ne rečem drugega, da nas je le lahko sram, da je že nismo ustanovili.

Prosvetna zveza bo lahko stopila v zvezo s staro domovino glede raznih vprašanj, pri katerih bi nam lahko tudi mati domovina pomagala. Dalje idejno pomoč bo nam radevolje nudil Narodni katoliški svet v Washingtonu. Polje je med našimi ljudmi veliko, le žalibog delavcev je malo.

Priporočam vam, gospodje, da ustanovimo Prosvetno zvezo in za isto delujemo, kolikor je v naših močeh, da se katoliško delo med nami pomnoži in poživimo.

Kakor prejšnji, je bil tudi ta referat vsestransko sprejet.

Nato se je razvila debata glede Prosvetne zveze. Večina je vse zato, da se Prosvetno zvezo katoliških Slovencev v Ameriki ustanovi in organizira. Predlagano in splošno podpirano, da naj ostane na svojem mestu prosvetni odsek vseslovenskega katoliškega shoda in se mu poveri organiziranje Prosvetne zveze v duhu katoliške akcije. Prosvetni odsek je to sprejel in v bližnji bodočnosti bo pričel z delom in organiziranjem Prosvetne zveze. Odbor se bo še spopadnil in bo pritegnil v svoj delokrog vse, ki bodo hoteli sodelovati za razširjanje in razmah katoliške misli med našim slovenskim narodom v Ameriki. Da bo mogoče uspešno delovati za Prosvetno zvezo, se je naprosilo katoliški list "Amerikanski Slovenec," da odstopi v svojih predalih potrebni prostor po enkrat na teden, kjer se bo tozadevno pisalo in bo to nekako glasilo Prosvetne zveze.

Nato je predsednik shoda zaključil debato o tem.

Za tem pa je prišla zadnja točka programa, vprašanje naše mladine.

Najprvi je k temu vprašanju referiral predsednik shoda č. g. J. J. Oman sam. Obrazložil je silno težavno stališče, namreč kako naj se ohranja naša mladina slovenstvu v Ameriki. Veliko pri tem zakrivajo stariši sami. Na lastna ušesa slišimo naše ljudi, ko govorijo svojim otrokom strašno mešanico, kakor n. pr.: Grem na apštes dolgo tokala v bučersap? — Rentmani so se premufali vce-

raj v naša hana na apštes. — itd. To ni ne eno ne drugo, ni naše, ne angleško. In otroci, ki to poslušajo, kako se naj uče angleškega jezika od staršev, če pa od njih ne čujejo jezika slovenskega? Pa se jezimo potem na sestre učiteljice in druge. Tudi starši veliko zakrivajo pri tem, tako približno je slika tozadevne razmere med nami č. g. Oman, kar je v resnici pravilno zadeto.

Ako hočemo, da bo naša mladina govorila naš jezik, bi ji morali in ji moramo govoriti naš čisti slovenski jezik, brez vsake tuje navlake, potem ga bo naša mladina razumela in govorila in imela do njega tudi veselje. Drugače pa se ji ne more zameriti, saj je starejših krivda, da so taki.

Težavno je tudi tam, kjer nimajo v šolah slovenskih učiteljc. Tam tudi ne moremo pričakovati, da se bo naša deca učila slovenskega jezika. To so vprašanja, ki jih je treba rešiti. Vendar veliko bo pomagalo s tem, če se starši otroka trudijo učiti doma otroke prave čiste slovenščine. K temu naj pomagajo še naše šole, kolikor mogoče in nekaj se bo prav gotovo doseglo.

K mladinskemu vprašanju se je glasil č. g. Matija Jager. Pravi, da bo shod naredil veliko napako, če resno ne vzame v pretes mladinskega vprašanja. Mladina nas poriva v grob. Treba ohraniti v mladini slovensko zavest in slovenskega duha. To je velevažno. Mi Slovenci v Ameriki imamo slovenske organizacije, podporne, gospodarske in druge ustanove. To treba, da bo mladina podpirala, če ne bo tega, tedaj bodo vse naše organizacije razpadle, ali prišle v druge roke. Važno bi bilo, da se med nami ustanovi mladinsko organizacijo.

K stvari govori še č. g. Ambrožič in priporoča naselbinam zlasti slovenske Orie. Orel je v Ameriki med nami mogoče, če je pokazal večeraj clevelandski Orel med nami. Pa še eno neovrgljivo dejstvo je pri tem, da kjer je mladina organizirana v Oriu, tam je mladina slovenska, to je naša! Priporoča, da Prosvetna zveza, ki se jo je pravkar ustanovilo, deluje za razširjanje Orie v Ameriki in da gleda na to, da vse naselbine, v katerih je možno, ustanove Orel. Ako se to posreči, potem se lahko reče, da bodo Slovenci v Ameriki proslavljali še dvestoletnico Barage v tej zemlji.

O Oriu je govoril še č. g. Matija Jager in istega v toplih besedah priporočal navzočim, naj ne prezre dejstva, da je Orlovska organizacija najpriljavnejša in najbolj praktična, s katero bomo najbolj ohranili našo mladino slovensko. Vse, kar je treba, je, našo mladino pripraviti na to. Treba je žrtvovati za stvar. In če ne bo Orel že ohranil jezika, bo pa sigurno ohranil naš slovenski duh.

Po končani debati je predsednik shoda prečital brzojave, katere je prejel vseslovenski katoliški shod od raznih strani. Shod je bil poslal brzojavne pozdrave ob svojem začetku Sv. Očetu v Rim, predsedniku Zdr. držav, illinoiskega guvernerju in drugim odličnim osebam. Na brzojavni pozdrav so odgovorili domalega vsi z iskrenimi čestitkami in voščili mnogo uspeha kat. shodu.

Sv. Oče iz Vatikana je odgovoril naslednje:

Rev. Oman: —

Augustus Pontifex. Pietatis vestrae significatione accepta vobis peramanter benedixit.

Cardinal Gasparri.

V prevodu se glasi:

Rev. Oman: —

Njegova Svetost sv. oče je sprejel izraz vaše udanosti in vam iz srca pošilja apostolski blagoslov.

Kardinal Gasparri.

Iz Bele hiše v Washingtonu

je došel naslednji odgovor:

My dear Rev. Oman: —

The President appreciates the cordial message of greeting and support which you sent him on behalf of the First Slovenian Catholic Congress at Lemont, Illinois, and wishes me to convey to you and through you to all concerned, his sincere thanks.

Very truly yours

Lawrence Richey, Secretary to the President.

V prevodu:

Dragi Rev. Oman: —

Predsednik z uvaževanjem sprejema poslano mi prijazno pozdrave povodom prvega slovenskega katoliškega shoda v Lemontu, Illinois, in želi, da sporočim vam in po vas vsem, ki se jih tiče, iskreno zahvalo.

Vaš preudani

Lawrence Richey, predsednikov tajnik.

Ostalih brzojavnih odgovorov poročevalci ni dobili.

NEBEŠKA KRONA

ALI PREMIŠLJEVANJE O NEBESIH

Nemški spisal

Janez N. Stäger, duhovnik Jezusove družbe

Poslovenil Janez Šmuc, duhovnik goriške nadškofije.

(Nadaljevanje)

Tako boš torej ti, o Bog, na sodni dan kazal svojo pravico, opravičeval svojo previdnost, izpolnoval svoje obljube in poplačal zvestobo. In ko bo vse to pri kraju, ko bom dostal izkušnjo pred sodnikom živih in mrtvih, stopil bom v nebeško kraljestvo, kjer bom vekomaj gledal Boga, ga užival in podoval ter se veselil njegovega veličastva in poslušal slavne pesmi: "Vredno je Jagnje, katero je bilo umorjeno, prejeti oblast, in božestvo, in modrost, in moč, in čast, in slavo, in hvale. In vse stvari, kar jih je v nebesih, na zemlji in pod zemljo, in kar jih je v morju, bodo rekli: Njemu, ki sedi na sedžu, in Jagnjetu bodi hvala in čast in slava in oblast vekomaj in vekomaj" (Skr. raz. 5, 12, 13).

17. Nebeški Jeruzalem.

"O, veličastno se govori o tebi, mesto božje!" (Ps. 86, 3).

"Kako ljubi so tvoji šotori, Gospod vojskineh trum, moja duša hrepeni in kopni po večjih Gospodovih," prepeva o tebi psalmist (Ps. 83, 1).

Enako kliče neki drug pretek, ko ves ginjen premišljuje nebesa, rekoč: "O Izrael, kolika je hiša božja in kako silno velik je prostor njegovega posvetstva, zares velik je, nima konca, visok je in neizmeren!" (Bar. 3, 24).

Enako občudovanje in kopnenje je prevzelo sv. Avguština, ko je premišljeval lepoto nebeškega Jeruzalema. Njegovo srce, kakor pravi sam, se je užgalo velike ljubezni do nebes. Kdor bere njegovo navdušenja polno knjigo "Spoznavanja," najde v nji živ izliv njegove ljubezni do nebes, ki naše mrzlo srce osramuje ter ob enem ogreva.

"O čudapolna hiša," piše on, "o rajske svetlobe žareči dvor! Kako silno me mika tvoja neizrekljiva lepota in prebela prebivališča božjega veličastva, katero si je sezidal Bog sam, da v njem kraljuje. O naj imajo grešniki to zemljo, naj jih slepi prah, ki ga preobračajo, jaz se pa rajši zaprem v tvojo tiho sobico, da ti ond prepevam pesmi ljubezni v silni ljubezni in gorečem hrepenenju po tvoji lepoti; ond vdiham iz globočine srca, objokujem revščino svojega življenja na svetu ter povzdigujem srce proti nebesnemu Jeruzalemu, svoji pravi domaćiji; proti dragemu Jeruzalemu, ki je moja mati, kamor kipe vse moje misli in puhte vse moje najsladkeje želje."

Ze pred dve tisoč leti je po božni prerok nekoliko opisal

Po prečitanih brzojavkah je predsednik shoda č. g. Oman še enkrat v iskrenih besedah zahvalil vse, ki so posetili, sodelovali ali kakorkoli na en ali drug način pomagali k tako uspešnemu poteku prvega vseslovenskega katoliškega shoda v Ameriki. Udeležba je bila tako silajna, da se take udeležbe ni pričakovalo. Vse to je najlepše priznanje vsem, ki smo delali za shod. Hvala narodu za to in Bog mu plačaj! Vse, kar je zdaj treba, je, da slovenski narod pridno in zavedno izvaja sklepe shoda. In če se to zgodi, potem bo uspeh popoln in naša delo blagoslovljeno. Shod je zaključil z molitvijo okrog pol 2. ure popoldne v ponedeljek 8. julija.

Opomba uredništva: Ker se je urednik "Glasila" dne 8. julija službeno mudil v gl. uradu Jednote, se ni mogel kot poročevalca označiti dan udeležiti shoda v Lemontu. Tozadevno poročilo je povzeto iz "A. S."

bi složen iz kamna jaspida, mesto samo pa je bilo čisto zlato, enako čistemu steklu.

Njegovid je bil složen iz kamna jaspida, mesto samo pa je bilo čisto zlato, enako čistemu steklu. In podlagni kameni mestnega ziru so bili ozaljšani z mnogoterimi dragimi kamni. Prvi podlagni kamen je bil jaspid, drugi safir, tretji kalcidon, četrti smaragd, peti sardonik, šesti sardij, sedmi krizolek, osmi beril, deveti topas, deseti krizopraz, enajsti hijacin, dvanaesti amestit. In dvanaštera vrata so bila dvanaest biserov posebej in ulice mesta so bile čisto zlato, kakor prozorno steklo. In templa ni sem videl v njem.

Gospod namreč vsemogočni Bog je njegov tempel in pa Jagnje. In mesto ne potrebuje ne sonca ne lune, da bi svetila v njem; zakaj veličastvo božje ga razsvetljuje in njegovo svetlo je Jagnje. In narodi bodo v njegovi svetlobi hodili in kralji zemlje bodo prinašali vanj svoje veličastvo in svoje čast. Njegova vrata se ne bodo zapirala po dnevi; noči namreč ne bodo tamkaj. Nič omadeževanega ne pojde vanj, tudi nič, kar gnusobo dela in laž, ampak le tisti, ki so zapisani v Jagnjetovih knjigah življenja. — Nič preklekate ne bo več tam; temveč sedež božji in Jagnjetov bo v njem in njegovi služabniki mu bodo služili in bodo gledali njegovo obličje in njegovo ime bo na njih čelih in bodo kraljevali na vse veke." (Skr. raz. 21.)

Oh, kak opis! In vendar vse te podobe zunanje lepote, katere nam kaže sv. Janez v tako čudnih izrazih, to mesto, ki mu ni jednakega, ta nebeški Sijon, čigar ulice so vložene z zlatom, čigar zidove je iz zlata in dragocenih kamenov, vse to ni še nič proti tisti visoki misli, katero je sv. Duh razodel po ustih Davidovih, rekoč, da je nebeško mesto sezidano iz vseh bogastev in zakladov božje milosti, in da je njegov največji lišp božja pravica in resnica. Sv. Avguština temu še dostavlja, da je ljubezen tista vez, ki veže žive kamene in nebeške stavbe

18. Novi človek v nebesih.

"Prah si in v prah se povrneš." (1. Mojz. 3, 19.) Glej, te je kazen greha! Ker pa je Kristus premagal smrt, greh, pekel in grob ter vstal od mrtvih, bomo tudi mi vstali. In sicer ne le duša pravičnega, temveč tudi telo, ki je kakor duša poklicano k neumrjčnosti, kot nekega dne, ki je vsem neznan, zaslišalo Sinu božjega, se zbudilo in vstalo k novemu življenju. Duša pravičnega, ki se že zdaj raduje v nebeskem Jeruzalemu, je znabiti že, Bog ve, koliko krat se spominjala svojega trupla in pogledala na zemljo, kjer ga je pustila. In njeno truplo, posvečeno pri sv. krstu, očiščeno v sv. pokori in takorekoč obožavstveno po vrednem prejetju sv. obhajila, bo znabiti še leta in leta počivalo v črni zemlji, pod senco križa, v družbi vernih bratov, čakaje, da se zbudi ob zadnjem vseh dnevov. Kar naenkrat, ob uri vsem neznan, bo zadel trobent glas in zemlja in morje bodeta povračala; kar sta pograbila v svojo mrzlo globočino.

Duh božji bo oživil prah vsakega človeka, da postane zopet telo in se sklene s svojo dušo. Kakor se bo sklenila duša pogubljenega s svojim telesom, da, kakor mu je bila tovarišica pri grehu, mu bode tudi tovarišica pri kazni, tako se bo sklenila duša pravičnega s telesom, da z njim vred uživa večno plačilo. "Vstali bodo, da se pomladijo kakor orli." (Ps. 102, 5.) Njih telo bo obdarjeno s prečudno močjo in lepoto; ono bo združeno zopet z dušo neumrjčno in večno srečno. Takrat bo vse dovršeno; izvoljeni se bodo vtopili v morje nebeškega veselja; kar je starega, bo minilo in uresničilo se bo, kar je

nekadaj rekel Gospod: "Glej, novo storim vse." (Skr. raz. 21, 5.)

Ako zemeljski kralj iz ljubezni vzame ubogo pastirico za svojo nevesto ter jo iz borne kočice pripelje na svoj kraljevski sedež, napravi vse, novo po hiši, karkoli je okrog nje. — Tako bo tudi v nebesih. Okrog duše, ki si jo gospod izbere za nevesto, bo vse predelano, vse novo. Novo prebivališče, nov človek, nova družba, novo veselje, novo življenje, nov duh, novo srce. Da pa novo življenje v nebesih bolj razumemo, pomislimo nekoliko, kaj uči vera o novem človeku v nebesih in kake lastnosti dobi njegovo telo po vstajenju.

(Dalje prihodnjik.)

"Jaz ne trpim, da bi med uradnimi urami hodili k telefonu ter se privatno pogovarjali." "Toda ta pogovor je bil služben, gospod načelnik," je odgovorila kontoristka.

"Tako? Potem pa prosim, da v prihodnje naše klijente ne ogovarjate s srčki."

ZAHVALA

Iz urada društva sv. Janeza Krstnika št. 230, Montreal, Kanada.

Zahvaljujemo se vsem članom in članicam našega društva, kakor tudi vsem Jugoslovanom in udeležencem našega prvega društvenega piknika katerega smo priredili v nedeljo, dne 25. avgusta t. l.

V prvi vrsti hvala jugoslovanskemu konzulu g. Seferoviču za njegov kratek in jednat govor, s katerim je vse navdušil in večkrat v govoru povdral v prid društva. Hvala tudi gospodom pobočnikom jugoslovanskega konzula za udeležbo.

Istotako se najtopleje zahvaljujemo jugoslov. tamburaškemu zboru, ki nam je igral ves popoldan vesele starokrajke poskočnice. Obhajujemo pa žrtve piknika, namreč dva mala nedolžna janjčka, ki sta dala

svoje življenje za okrepčilo udeležencev. Najlepša hvala mojstru, ki so nam imenitno pripravili jagnjeta na raznju.

Za odbor:

Frank Kavčič, predsednik.
L. Hrib, tajnik.

VAŽNO NAZNANILO.

Ker se rojaki doslej še niso v takem številu odzvali kakor smo pričakovali, zato smo prisiljeni podaljšati rok za nabi-ranje oglasov in poročil in fotografij za bodoči koledar Ave Marije do 5. oktobra t. l. Pričakujemo, da boste prav vsi vzeli ta razglas na znanje ter nam pomagali pri našem trudopolnem delu. Dajte, pokazate malo smisla za skupnost in žrtvujte se po svoji moči sedaj, ko nujno potrebujemo Vašega sodelovanja! Prav lepo se priporočamo.

Ne dovolite, da bi bila naša prošnja glas vpijočega v puščavi!

Ave Maria,
Box 443 Lemont, Ill.

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila 1894. Inskripcija v Jolietu, Ill. dne 12. januarja 1894.
GLAVNI URAD: 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Solventnost aktivnega oddelka znaša 101.16%; solventnost mladinskega oddelka znaša 159.50%.

Od ustanovitve do 1. avgusta, 1929 znaša skupna izplačana podpora \$3,694,34.00

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: ANTON GRDINA, 6019 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 I. podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C St., Pueblo, Colo.
 II. podpredsednik: MRS. MARY CHAMPA, 311 W. Poplar St., Chicago, Ill.
 Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Blagajnik: JOHN GRAHEK, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Dubovni vodja: REV. KAZIMIR CVERCKO, 2616 W. St. Clair St., Indianapolis, Ind.

Vrhovni zdravnik: DR. JAMES M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 811 Ave. A, Eveleth, Minn.
 LOUIS ZELENKAR, 2112 W. 23rd Place, Chicago, Ill.
 FRANK FRANCHI, 8207 National Ave., West Allis, Wis.
 MIHAEL HOCHBEAR, R. F. D. 2, Box 56, Bridgeport, Ohio.
 MRS. LOUISE LIKOVICH, 9511 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

FINANČNI ODBOR:

FRANK OPEKA Sr., 26-10th St., North Chicago, Ill.
 FRANK GOSPODARICH, Rockdale, P. O., Joliet, Ill.
 JOHN ZULICH, 15303 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

JOHN DECMAN, Box 529, Forest City, Pa.
 JOHN R. STERBENZ, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
 JOHN MURN, 42 Hallett Ave., Brooklyn, N. Y.
 MATT BROZENIC, 121-44th St., Pittsburgh, Pa.
 RUDOLPH G. RUDMAN, 285 Burlington Rd., Forest Hills, Wilkesburg, Pa.
 UREDNIK IN UPRAVNIK "GLASILO":
 IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopine, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnine pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Filmska slika naše Jednote

Že parkrat sem na tem mestu poročal, da je nad vse zanimiva filmska slika naše Jednote že pripravljena, da gre v promet in javnost. Ni mi treba še posebej povdarjati, da je slika sedaj spopolnjena v toliko, da je dosegla višek zanimivih in lepih vsebin, ki bodo služile splošno narodu in poduk in razvedrilo. Vsakdo, ki bo to sliko videl, jo bo želel ponovno gledati in bo isto priporočal tudi drugim.

Krajevna društva in naselbine v iztočnih državah naše Unije, prigrasite se sedaj hitro za sliko, ker je naš namen začeti v tej smeri po teh naselbinah in tako s prikazovanjem iste nadaljevati proti osrednjemu zapadu in zapadu.

Ker smo prejeli prošnjo naših društev v Forest City, Pa., da bi jim dali filmsko sliko na razpolago 15. in 16. septembra, in ker so nam iz Brooklyna, N. Y., brzojavili za sliko za 21. septembra, sem radi tega odredil, da se bo med tem časom obiskalo še vse druge znane slovenske naselbine v obližju teh mest, na primer: Bridgeport, Conn., Bethlehem, Pa., Little Falls, N. Y., in še mnoge druge manjše naselbine v odnočnih krajih.

Ker je mogoče sliko prikazovati vsak večer, tako tudi v nedeljo popoldne, radi tega se lahko tako uredi, da se bo lahko obiskalo več krajev tekom tedna, kakor zgoraj omenjeno. Pri tem se lahko rabi dneve: v večjih naselbinah v soboto in nedeljo večer, v pondeljek ter ob drugih večerih, med tednom pa v manjših naselbinah ali pa v takih krajih, kjer bi imeli v nedeljo kaj drugega bolj važnega, na primer v Forest City, Pa. bo v nedeljo, 15. septembra velika cerkvena slavnost povodom 25 letnice obstanka fare. Radi tega se bo naša filmska slika prikazovala namesto v nedeljo večer, šele drugi dan, to je v ponedeljek. Ono nedeljo zvečer se pa lahko porabi kje v okolici, da se tako nudi priliko še drugim naselbinam, kajti nedelji in soboti bo premalo za vse naselbine.

Zgoraj omenjene dni med 15. in 22. septembrom se bo mudilo v teh naselbinah več glavnih uradnikov JSKJ., nekaj po Jednotinih opravkih, nekaj pa z namenom, da se priredi slovenskega shode v to svrhu. Radi tega naj cenj. krajevna društva in druge naselbine ne zamude se kmalu prigrasiti. To velja tudi za take naselbine, kjer še ni našega krajevnega društva. Mogoče se kje lahko dogovorimo za

ustanovitve novega društva. Pišite nam, kje ravno bi želeli to sliko videti, pa naj si bo že slovenska ali sploh jugoslovanska naselbina, vsaka nam bo dobrodošla. Uverjen sem, da bo označena zanimiva slika naša povsod odmev in da bo občinstvo ž njo zadovoljno, kar priča in jasno prikazuje naš narodni živelj.

Kakor sem že povdarjal, omenjam ponovno: Razen večjih naselbin ni potreba, da si določijo manjše naselbine dan in čas, ker se morda tega ne bo moglo ravno tako vpoštevati, pač pa lahko sugestirate, da mislite, da bo dobro ta in ta dan. Natančno se o tem dogovorimo pisмено ali pa tudi brzojavno, ko bomo videli po možnosti, kako so za vrsto naselbine že priglase, da ne bo nepotrebnih vožnih stroškov tja in nazaj.

Tako bo na primer prikazovanje slike v Clevelandu na zahtevo Lige naših ohijskih društev dne 29. septembra. Torej bi lahko računali, da se bo med tem časom (21. in 29. sept.) lahko obiskalo vse naselbine na iztoku, vstevši tudi Pittsburg, Pa., in okolice. Tako torej je treba začrtati program in iste ga naznaniti društvom ter naselbinam.

Kjer so slovenske in hrvatske fare ter krajevna društva, se lahko ista skupaj dogovore in pomagajo na ta način z dopisovanjem urediti, da tako napravimo splošen obisk s sliko po naselbinah. V ta namen naj društveni odbori ne čakajo mesečnih sej, če so iste predaleč v času; treba je pač nekaj takoj ukreniti na morebitnem sestanku odbornikov vseh društev iste naselbine. S prikazovanjem te slike društva prav nič ne riskirajo; to tudi ne bo v nasprotju z društvenimi ali Jednotinimi pravili. Kjer je mogoče, naj se uredi na društvenih sejah, drugače pa lahko uredijo in sestavi program tudi sami odbori, kakor že omenjeno.

Društva in naselbine v iztočnih državah, pišite glede tega naravnost meni in takoj; zapadna in druga društva pridejo kasneje v poštev, ker bo slika romala od iztoka na zapad. Vendar naj se tudi zapadna in severna društva ter naselbine takoj prigrase, da se uredi potrebno potovanje in sestavi potovalni program.

O načinu, kako se bo postopalo radi cen in drugih okolnosti, je bilo že poročano v predzadnji številki "Glasila." Zelo priporočljivo je način, kakršnega so sprejela in določila društva naše ohijske Lige, ki bodo odstopila vso vatpino Jednoti od dveh prireditelj, namreč od slike in plesa popoldne in zve-

čer, kar se bo 29. sept. v Grdinovi dvorani v Clevelandu istočasno združeno vršilo. Tako lahko povsod uredi program, ki bo za naselbino po možnosti odgovarjal, kakor nanese prilika in okoliščine. Vse to se bo skušalo urediti v zadovoljstvo tamšnjih razmer. Pišite torej takoj za pojasnila in sporočite iz naselbine svoje mnenje ter želje, pa bo vse O. K.

S sobratiskim pozdravom
 A. Grdina, gl. predsednik K. S. K. J.

K. Francis:

Tiger

Lumin srp je izginil za bambusovim gozdom in kričeče žabe, zvane bullfrogs, so regljale v strugi svoj večerni koncert.

Na verandi praznega strazar-skega poslopja v Vzhodni Indiji sta sedela dva moža. Prvi, zlektnjen v pletenem naslanjaču, je sedel nepremično in le tu pa tam se je udaril po licu ali vratu, če ga je pičil moskit. Blizu njega je sedel v naslonjaču drugi mož, ki se je neprestano pahljal z novinami in premikal noge, da bi mu ne sedli moskiti na kolena. Oba sta celo uro molčala.

"Kakšna noč!" je vzklil slednjič mlajši. Odložil je novine in si obrisal potno čelo. "Ali ni že čas, da greva spat?"

"Čemu neki? V tej neznosni sopari itak ne boš mogel zaspati. Privoščiva si raje whiskyja s sodavico."

Poklical je slugo - domaćina, ki je prišel ves zaspan in prižgal na verandi dve svetilki. Potem je prinesel steklenico whiskyja, sodavico in dva kozarca.

Ko je sluga nalival sodavico, je nekaj zamrmral v birmanskem jeziku.

"Kaj pravi, Jennings?" je vprašal mlajši Miller starejšega moža. "Ali ne govori nekaj o tigru?"

"Da. Pravi, da se klati zadnje čase tu po okolici tiger, ki požira ljudi. Pred dvema dnevnoma je baje raztrgal neko žensko.

Ta vest je Millerju takoj pregnala utrujenost. Njuna desetdnevna lovška ekspedicija, ki sta jo priredila brez najmanjšega uspeha in s katere sta se zdaj vračala, je bila z vsemi razočaranji takoj pozabljena, čim je sluga omenil tigrja. Millerja je zanimalo, kako jo je tiger raztrgal in kje se skriva.

Sluga je odgovarjal na njegova vprašanja, in Jennings, ki je znal birmanski jezik, je Millerju tolmačil odgovore.

"Bilo je zgodaj zjutraj, še preden se je zdanilo," je pripovedoval sluga. "Ona je šla z vašimi dekletki k reki po vodo. Tiger je planil iz džungle in jo odnesel."

"Rad bi vedel, če se še klati tu po okolici?" je vprašal Miller. "Vedno je tu," je odgovoril sluga. "Shay Yo, ribič, ga je videl s čolna, ko je zvečer nastavljal mreže. Prišel je k reki pit vodo."

"Takoj jutri zjutraj pojdem za njim," je izjavil Miller. "Po najini lovski smoli bo imenitno ustreliti tigrja."

"Samo pazi, da te on ne pošlje v krtno deželo," je pristavil Jennings. "Tigri so nevarne zverine."

Obrnil se je k slugi, rekoč: "Lahko greš spat. Nocoj te ne bova več potrebovala."

Sluga se je obrnil, toda na prvi stopnici se je ustavil. Okrog verande je bilo vse zavito v temo. Zrl je v temno noč proti bivališču služinčadi, toda razločil ni ničesar. Pri tem se je ozrl na svetilki na verandi. Bili sta dve, toda gospoda ju bosta potrebovala pri slačenju, kajti v hiši sta bili samo dve. Svetilka bi ga lahko rešila, da ne bi stopil na strupeno kačo, luč bi odganjala tudi krvoločno zverino, če se skriva kje v bližini, oboje bi pa odganjala zle duhove. Toda gospoda rabita obe svetilki in tako ne preostaja drugega nego napotiti se domov v

temi. Odšel je tretji po stopnicah in izginil v temo.

Jennings in Miller sta ga slišala, kako je glasno prepeval, dokler ni zaloputnil za seboj vrata.

"Zakaj je tako glasno prepeval?" je vprašal Miller.

"Zato, da bi odganjal zle duhove ali pa prestrašil tigrja, če se skriva kje blizu."

"Toda z lučjo bi ga samo opozoril nase, če preži kje tu v bližini na svoj plen."

"Da, najbrž. Izbira je težka. Če kriči, lahko opozori nase tigrja, če pa molči, ga lahko napadejo zli duhovi, v katere domaćini verujejo."

"To je zelo kočljiv položaj," je pritrdil Miller.

"Bil bi mu dal svojo svetilko, če bi se bil pravočasno spomnil," je dejal Jennings. "Neprijetna mi je že misel, da ga je moral tiger slišati. Tu na verandi sva prenikoz, a zunaj je taka tema, da se nikamor ne vidi."

Ta misel res ni bila prijetna in oba sta zrla v temo okoli verande. Svetilki sta obevali samo del hodnika, vse drugo je bilo zavito v temo.

"Tiger bi bil lahko oddaljen od naju pet sežnjev, pa bi ga ne videla," je zašepetal Miller.

"Tako blizu bi ne prišel, ker se boji luči," je odgovoril Jennings, ki je pa sam dvomil o tem. "Tigri niso kakor leopardi."

"Menim, da se tigri prav nič ne boje luči in da raztrgajo človeka, če je še tako svetlo."

"Tudi jaz mislim tako. Tigri se boje samo svinca, luč pa ne."

In znova sta umolknila. Dolga hoja po vročini ju je utrudila. S solničnim vzhodom sta se bila napotila v džunglo in ves dan sta hodila v največji vročini po gošči. Šele proti večeru sta prispela do te naselbine, kjer sta zdaj počivala, utrujena in otrpla od sedenja. Obema je silil spanec na oči, toda v neznosni sopari ni bilo mogoče zaspati. Tu pa tam sta zadremala, toda moskiti so ju takoj zdramil.

Kar se je Miller naglil naprej in se zagledal v temo. "Kaj neki je bilo to?" je vprašal tovariša.

"Kaj se je zgodilo?" je vprašal Jennings z zaspanim glasom.

"Ali nisi slišal, da se pred šo nekaj premika?"

"Premika? Ne. Kaj si slišal?"

"Sam ne vem. Zdelo se mi je, da tam doli šumi listje."

Sedela sta in prisluškovala, toda slišal se je samo žabji koncert.

"Ničesar ne slišim," je dejal Jennings nervozno. "Morda se ti je samo zdelo?"

"O ne, slišal sem dobro," je zatrjeval Miller.

"To je posledica storije o tigrju, tvoja fantazija je napeta," je dejal Jennings in se pretegnil v naslonjaču.

Nato je v bambusovem gozdu zašumelo listje, veje so se zamajale in nad verando je zaplaval hladan, vlažen veter tako, da sta svetilki zaplapolali in igrasili.

"To si torej slišal," je dejal Jennings in znova prižgal svetilki. "In to je tudi vzrok, da žabe tako navdušeno regljajo. Še nocoj dobimo dež."

Znova je zaplaval iz gozda veter in kmalu so začele padati na suho listje debele dežne kaplje. Ozračje se je takoj znatno ohladilo, Millerja je streslo.

"Pojdiva spat," je dejal. "Nocoj bova imenitno spala."

In oba sta zazdehal.

Jennings je vzel svetilko in odšel po stopnicah gori, dočim je vzel Miller drugo in odšel v spalnico v pritličje. Jennings se je sredi vstopnice ustavil in zaklical tovarišu:

"Miller, svetloval bi ti, da zakleneš za seboj vrata spalnice."

"Zakaj? Zavoljo tigrja, ki žre ljudi?"

"Da, boš vsaj varen pred njim. Lahko noč!"

"Toda če zaklenem vrata, bo v spalnici slab zrak. Morda bo pa zadostovalo, če pustim luč

goreti?"

Toda Jennings je bil že odšel. Miller je stopil v spalnico in pustil okno in vrata odprta. Slišal se je in se zamotal v vrečo, da ga ne bi mogli moskiti v spanju opikati. Kmalu je sladko zaspal.

Izba, v kateri je Miller spal, je bila samo za silo opremljena s pohištvo. Bambusova preproga je pokrivala tla in je škripala pod nogami. Velika odprta peč je zavzemala večji del stene. Bila je prostorna peč, v kateri so lahko gorela debejala polena, ki so jih donášali domaćini iz bližnje džungle. Na omari s predalčki iz tenkega lesa je stala luč, ki je zaplapolala, če je potegnil veter. Sredi izbe je stala miza s stolom.

Zunaj je deževalo. Veter se je bil polegel, samo v presledkih je še malo zapihal. Ko je kmalu po polnoči znova zapihal, je luč zaplapolala in ugasnila.

Kar se je Miller zbudil. Ležal je in napeto poslušal. Srce mu je začelo močneje utripati. Bal se je, strašno se je bal nečesa, kar se ne da povedati. Ležal je nepremično, da bi ga škripanje postelje ne izdalo. Zadrževal je sapo in skušal ugotoviti, kaj ga je zdrnilo iz sladkega sna.

Polagoma je spravil svoje misli v red. Spomnil se je, da v strazarškem poslopju za goste, spomnil se je dolge, naporne hoje prejšnjega dne in začudil se je, kaj ga je nena doma zdrumljo in navdalo s tako grozo. Toda čemu tako napenja sluh, da bi prestregel tišto strašno, ki ga je zdrumljo? Spomnil se je pogovora o tigrju, ki požira ljudi in ki ga hoče ubiti jutri ali bolje rečeno danes, kajti noč se je že močno nagibala k jutru.

Na lov mora zgodaj zjutraj, toda ne pred jutranjo zarjo, ker bi v temi ne mogel streljati. Dočim so mu rojile po glavi misli o lovu, so njegovi čuti napeto bedeli in skušali prestreči oni mehki, nerazločni zvok.

Potem se je spomnil, da je pustil luč goreti, da bi pregnal tigrja, kajti tigri se luči boje. Spomnil se je tudi Jenningsovega nasveta, naj zaklene za seboj vrata. Ni se zmenil za prijateljev nasvet, zanašajoč se na luč, ki je pa ugasnila.

Čutil je, da ne sme zamuditi nobene sekunde. Naglo, toda tiho je zlezal iz postelje ter odvil mrežo proti moskitom.

Bambusova preproga je bila hladna in vlažna, ko je stopal po prstih po sobi. Prišel je do omare s predalčki, kjer je stala manjša luč. V temi je začel iskati vžigalice.

Potem je zaslišal, kako je za njim zaškripala bambusova preproga. Nekdo je moral biti pri vratih. Naglo se je obrnil. Potemka ni ničesar razločil.

Potem je mislil, da vidi v temi nekaj črnega. Napel je oči, da bi spoznal obrise. Kar je zagledal v temi dve žareči zeleni lučici.

Tiger je stal nepremično nekaj korakov od njega, in dasi skoraj ni videl v temi njegovega pogleda, ni bilo nobenega dvoma, da stoji pred njim grozna zver. A on je stal pred njim, slaboten človek brez zaštite in moči, kakor ga je ustvarila narava.

Najprej mu je šinila v glavo misel, da bi pograbil puško, toda spomnil se je, da ni nabasana. Zato so se osredotočile vse njegove misli na to, kako bi pobegnili. V izbi ni bilo ničesar, na kar bi lahko splezal tako visoko, da ga tiger ne bi dosegel.

Tigrovo telo je zakrivalo vrata, a okno je bilo tik vrat. A ves ta čas je stal tiger nepremično in meril svojo žrtev s srepim pogledom. Bambusova preproga je znova zaškripala. Tedaj se je prestrašeni Miller spomnil, da je v izbi peč. Zamolklo je vzklilnil in planil na drugo stran izbe, kjer je začel v temi iskati peč. Otikal jo je, se naglil, začel z glavo ob peč in se znova vzravnaval, stoječ v peči. Kamin je bil dovolj širok in Miller je

napel vse sile, da bi splezal v dimnik.

Saje so se mu vsule na glavo, zakajšal je in malo je manjkalo, da ni padel nazaj. K areči je našel v dimniku oporo, na katero je stopil z bosimi nogami tako, da je bil za prvo silo na varnem. Srce mu je močno utripalo.

Prepričan, da mu plen ne uide, je stopal tiger počasi po izbi in bambusova preproga je škripala pod njegovimi tacami. Miller je slišal njegovo dihanje, ko je vtaknil glavo v kamin. Zadržal je sapo, da se ne bi izdal.

Nekaj časa je bilo vse tiho. Potem se je začelo praskanje po zunanji steni peči, pod njegovimi nogami. Tiger ga je iskal.

To je trajalo samo nekaj sekund. Toda opora, na kateri je stal Miller v kaminu, je bila v neposredni bližini žrela. Znova je nastala grobna tišina in Miller je vedel, da preži zver nanj, da bo čepela kakor mačka nepremično uro za uro, dokler nervoznost ali misel, da je nevarnost odstranjena, ne spravi njegove žrtve iz kamina.

Trdno prepričan o tem, je Miller sklenil ostati do jutra v kaminu. Bal se je, da ne bi zdrknil z ozke opore v dimniku, na kateri je stal, kajti zdaj, ko mu ni več pretela neposredna nevarnost, ga je začel premagovati spanec. Napel je vse sile, da ne bi zadremal, suval je s koleno ob steno, da bi bolečine pregnale spanec.

Razmišljal je, kdo bo prvi, ki stopi zjutraj v izbo. Sluga s skodelico čaja, ali Jennings, ki vedno zgodaj vstaja? Kdorkoli pač pride, bo raztrgan, kajti tiger mu skoči bliskoma za vrat.

Doslej je bil Miller tiho, samo pred skokom k peči je zamolklo vzklilnil. Zdal pa je začel kričati, da bi opozoril druge na smrtno nevarnost. Klical jih je po imenu in kričal, da je v izbi tiger. Toda njegov glas se je izgubljal v kaminu, tako da ga nihče ni mogel slišati.

Kmalu je imel polno grlo saj in moral je umolkneti. Edina posledica njegovega prizadevanja je bila, da je razdražil tigrja, ki je srditi renčal in skakal po izbi. Da ni kričal, bi bil tiger morda odšel, toda zdaj, ko ga je razdražil, je vsaka nada zaman. "Tiger je še nekaj časa hodil po izbi, potem pa je znova legel k peči."

Millerja je bolela glava, ko je butnil z njo ob steno, ko je lezel v kamin. Pritisnil je čelo na steno in opeka ga je prijetno hladila. Kaj bo zjutraj? Tiger se vrne v džunglo, čim napoči dan, toda Jennings vstane in pride buditi prijatelja prej. Kakor bi ga mogel opozoriti na nevarnost? Mora bedeti in napeto poslušati, poslušati in bedeti in biti pripravljen, da pravočasno opozori prijatelja. Stati na straži in poslušati. Glavno pa je, da ne zadremlje. Te besede si je neprestano ponavljal v mislih: Bedeti in napeto poslušati. In tako je zadremal.

Kmalu se je prebudil ves trd in prezebl, toda vesel, da ni padel iz dimnika. Rad bi bil vedel, kdaj se začne daniti, toda vedel je, da je s svojim telesom zamašil ves dimnik. Stisnil se je torej k steni in pogledal doli. Svetloba, dnevna svetloba ga je zbodla v oči, ki so bile že vaje-ne teme.

Napeto je poslušal, toda vse je bilo tiho. Kaj se je bilo zgodilo? Ali je tigrja pregnala jutranja zarja, ali se je bila prijetna grozna tragedija? Zakaj je bilo v hiši tako tiho? Stisnil se je na vso moč k steni in pogledal doli. Tam pod njim, na bellem kamnu pred kaminom se je poznala blatna stopinja tigrove tace.

S tem je bilo povedano vse. Tiger je bil najbrž že odšel in je pustil za seboj sledove svojih tac. Jennings ali sluga sta opazila sledove in videč posteljo prazno, sta jo mahnila takoj za tigrom v džunglo. To je nedvom-

no vzrok, da je v hiši vse tiho, dasi je že beli dan.

Počasi in previdno se je naglil Miller doli do ognjišča. Sklonil se je in pomolil glavo iz kamina. Pogledal je skozi okno in videl, da solnce še ni bilo izšlo. Teme vajene oči so bile zamajale jutranjo zoro z belim dnevom.

Vzravnaval se je in pretegnil otrple ude. Tisti hip je nekaj za njim zaškripalo. Naglo se je obrnil. Dva koraka pred njim je ležal tiger. Miller je odrevel bolj od presenečenja nego od strahu. Tiger je dvignil glavo in ga premeril s strašnim pogledom. Strah in groza sta ga obšla. Obrnil se je, da bi zbežal. Tisti hip pa se je grozna zver prevallila na drugo stran kakor razgrana mačka in ga udarila s tacio.

Miller je padel z razmesarjenom ramo in raztrganim rokavom. Kri mu je tekla iz globoke rane. Ležal je nekaj časa omamljen, potem pa je pričel plezati po vseh štirih proti vratom. Ena roka mu je visela doli, toda bolečin ni čutil. Bil je samo omamljen in zelo slab. Kri je kapljala na tla, videl jo je, toda ni se zmenil za to. Tam so vrata, mora jih doseči, potem pa bo že kako. Toda vrata so se mu zdelo zelo daleč in plezal je zelo počasi. A ves čas ga je tiger opazoval, mugal le s koncem repa kakor mačka, ki se igra z miško.

Pri vratih je skušal Miller vstati, toda z enim skokom je bila zver pri njem in padel je z razbito lobanjo na okrvavljeno tla.

Tiger je obrnil truplo z močno tacio na drugo stran in ga povohal. Potem so zahrustale kosti. Trije dolgi skoki so prenesli zver čez dvorišče in tiger je izginil s plenom v džungli.

Po tem je vželo solnce.

AMERIŠKE VOJNE IZGUBE

Sele osem let po sklepu svetovne vojne je vojni department Združenih držav objavil natančno število mrtvih in ranjenih ameriških državljanov, ki so se udeležili vojne na evropskih bojiščih. Mrtvih je natančno 50.510, od katerih jih je 37.568 ostalo na bojiščih, 12.942 pa jih je podleglo ranam po raznih bolnišnicah. Celotno število ranjenih pa je 244.173. Od tega števila jih je bilo 61 odstotkov ranjenih po strelu, 33 odstotkov pa vsled plina, napadov iz zraka ter bojov na nož. 5016 slučajev je bilo pretres možgan radi eksplozije granat.

BEETHOVEN IN WEBER

Ko je Karl Marija Weber končal partituro opere "Carostelec," jo je poslal Beethovenu, ker je hotel vedeti za njegovo sodbo. Beethoven je prebral partituro ter jo zopet poslal Weberju nazaj s kratko pripombo, da mu svetuje, naj ne piše nobene opere več.

Weber, ki je pričakoval priznalne besede, je bil zelo potr in kmalu nato je imel priliko, da se je sestal z Beethovenom ter ga vprašal, ako smatra godbo njegove opere za tako slabo, da mu je dal tak svet.

"Za tako slabo?" se začudi Beethoven. "Ne, ravno nasprotno, za tako dobro, da mislim, da ne boste nobene druge več napisali."

— V Ras Shama v Indiji so nedavno francoski starinoslovci izkopali še dobro ohranjeno 4 tisoč let staro knjižnico. Vendar niso te knjige tiskane ali pisane na papirju, ampak tvorijo tablice iz škrija.

— Henry Ford namerava v Potsville, Ill., kupiti zgodovinsko znano staro sodnijsko poslopje

ZDRAVSTVENO STANJE JU-
GOSLOVANSKEGA NARODA

Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje v Beogradu je izdalo statistiko o stanju nalezljivih bolezni, o zdravstvenem stanju jugoslov. naroda in o gibanju prebivalstva. Pregled nalezljivih bolezni vsebuje dobo zadnjih pet let ter navaja, da so padle v dobi zadnjih pet let kože za 97%, pegasti legal za 93%, griza za 82%, škrlatinka za 2%, medtem ko je difterija narastla za 4 odstotke, trebušni tifus pa za 13%. Malaria je v zadnjih par letih v Jugoslaviji zelo popustila. Kar se tiče nalezljivih bolezni vlada jo najslabše razmere v Vojvodini, takoj za njo pa pride Slovenija, najmanj nalezljivih bolezni je v Bosni in Hercegovini ter Srbiji.

Seveda je pri tem vpoštevati, da se v Sloveniji skoraj vsak slučaj točno prijavi, dočim se to drugod ne dogaja. Zanimivo je, da je od tisoč obolelih v Sloveniji umrlo najmanj, to je okrog 6 odstotkov, drugod pa do 12%. Od vseh nalezljivih bolezni razsaja v Sloveniji najbolj griza, in sicer glede števila obolelih in smrtnih slučajev. Število je dvakrat večje kot drugod. Tudi na škrlatinki jih v Sloveniji največ oboli, toda jih najmanj umre, ker so preventivne mere boljše kakor drugod. Tudi davica je razširjena v Sloveniji trikrat bolj kot v drugih pokrajinah. Značilna je ugotovitev, da umre na stotisoč prebivalcev v Beogradu 330 ljudi na tuberkulozi. To število je napram drugim krajem, kjer znaša od 50 do 200, zelo veliko. Leta 1921 je ležalo v vseh bolnicah, 109 po številu, 151,173 ljudi, od katerih jih je umrlo 752.

O gibanju prebivalstva navaja statistika, da je bilo leta 1922 v Srbiji rojenih 132,913, leta 1926. 174,550 ter znaša prirastek leta 1922 14.90%. Na Hrvaškem je bilo leta 1920. rojenih 97,497, leta 1922. pa 88,272 ter znaša prirastek za 1000 prebivalcev leta 1920. 13.42%. Leta 1922. pa 18.11%. V Sloveniji je znašalo število rojstev leta 1921. 32,450, leta 1927. 33,474 in znaša prirastek leta 1921. 8.56%, leta 1927. pa 11.36%. V Vojvodini je bilo leta 1921. rojenih 40,172, l. 1926. pa 42,538 in prirastek znaša 6.31% oziroma 9.31%. V Bosni in Hercegovini je bilo rojenih leta 1920. 70,784, l. 1926. pa 80,054 ter znaša prirastek za leto 1920 15.12%, in za leto 1926. 17.96%.

CETVORCKI

Nenavadna, ne samo za naše kraje, temveč splošno izredna in zelo redka rodbinska sreča je doletela 15. avgusta priprosto gorenjsko rodbino. V ženski bolnišnici v Ljubljani je porodila Terezija Gorenjc, doma iz Lok št. 74 pri Mengšu — četvorčke, in sicer dva dečka in dve deklici. Mati in vsi štirje novi zemljani so živi in zdravi. Mož srečne matere je strojni ključavničar v topniškem arzenalu v Ljubljani. Terezija Gorenjc je bila že dosedaj mati šestih otrok, s tem srečnim porodom pa je postala mati 10 otrokom. Da so četvorčki zelo redka stvar na svetu, naj omenimo, da je pred mesecem dni neka kmetica v Kaliforniji tudi porodila četvorčke, pa je šla vest o tem dogodku po vsem svetu. Naši krepki gorenjski materi najbrže ni toliko za slavo, ampak le za zdravje in čisto svojih otrok. Vseeno ji je treba čestitati k takemu blagoslovu.

Ob šestih zvečer so prejeli ljubljanski časniki še sledečo poročilo: Ker so četvorčki bolj šibki in se je bati, da ne bi eden ali drugi pončji umrl, se je ob šesti uri zvečer izvršil v ženski bolnišnici krst. Dečka sta dobila ime Pavel in Benjamin, deklici pa Kristina in Marica.

PREBRISANA CIGANKA IN
PRAZNOVERNA KMETICA

Še vedno se udajajo naši ljudje praznovanju in še vedno verujejo raznim sleparjem, ki to ljudsko slabost izrabljajo mnogo bolj kot pa onim, ki hočejo poučiti ljudstvo in ga prepričati o neumnosti praznovanja. O naravnost otipljivem slučaju ljudskega praznovanja poročajo iz Dramelj pri Celju.

V nedeljo, 11. avgusta, je prišla neka ciganka k posestniku Jugovi in Dramlje pri Celju. Skrivnostno se je nagnila k njej in ji grozeče šepnila: "Se ta teden pogine tvoja krava. Samo jaz vem za sredstvo, da to nesrečo preprečim. Lahko bi, pa nočem. Daj mi vso zlatino in srebrnino, kolikor je imaš pri hiši, pa bom odpravila nesrečo!" Jugova mama se je močno prestrašila. Seveda, če je tako hudo, potem je treba nekaj ukreniti. Stekla je v shrambo, obrnila vse predale in znosila ciganki vse srebrnino, kolikor je imela: uro, prstan, sploh vse, kar je imela. Veliko ni bilo in ciganka se je zdelo vse premalo. "Daj mi še 300 dinarjev, pa kos slanine, potem odvrnem nesrečo od krave." Jugova je dala še to, skupaj je bilo vse vredno okrog 900 dinarjev.

Ciganka je vse hlastno pograbila, pred odhodom pa je dejala: "Kar brez skrbi si sedaj lahko. Bom že tako naredila, da krava ne pogine." Gospodinja se je razveselila, kaj se ne bi, ko je tako poceni odkupila svojo kravico. Še hvala je bila ciganki in ji je pri slovesu stanišla še dve kokoši pod pazduho, da bo bolj "držalo." Ciganka se kokoši ni branila, to se razume samo po sebi.

Čez dva dni se je Jugova šele spomnila: "Morda pa le nisem prav naredila, ko sem verjela ciganki?" Gospodinja je šla nato vprašati za svet orožnike v št. Jurij in jim potožila, koliko jo je veljalo, da je rešila kravico. Orožniki so jo poučili, naj ne bo v prihodnje več tako praznovanja in naj ne verjame kar na lepem vsakemu sleparju.

Cigane, h katerim spada tudi ta ciganka, so orožniki že prejšnji dan izgnali iz krajev. Res, neumnost in nevednost ste dve stvari, še dražji kot dober časopis ali poštena knjiga.

Edmund See:

Raztrgan čevlji

"Čemu mi pa svetuješ to?" je vprašal Jean Mercadier svojo ženo, ki je po obedu pospravljala mizo.

"Čemu... To bi lahko sam uganil," ga je zavrnila z jeznim povdarkom.

"Izposodim naj si tisoč frankov pri sorodnikih... Pri Corbeneyevih! Ne! Tega ne storim! Rajši bom nosil strgane čevlje!"

"Nu, če ti je tako ljubše, naj bo po tvojem."

"Seveda mi je ljubše tako! Ali ne poznaš Corbeneyevke? Ze sedaj gleda na nas nekako zviška, kaj bo šele potem!"

"Prosim te torej, tu imaš 200 frankov. Utrpela jih bom pri gospodinjstvu. Pojdi in kupi si čevlje."

Jean Mercadier ni zinil besedice. Vzel je denar in izginil skozi vrata.

Ura je bila tri četrt na šest. Mercadier je zaprl pisalno mizo in se hitel oblačiti, da bi za časa prišel v trgovino in si kupil čevlje za dvesto frankov.

Ko pa je bil na ulici, se je jel premišljevati. Dejal si je: Kaj, če se je žena prenačala? Od česa pa bomo živeli? Prav je imela, da me je pošiljala po posojilo! In moja dolžnost bi bila, da ji ne bi odbil prošnje.

Tako se je zgodilo, da se je Jean Mercadier vendarle napotil k sorodnikom. Pozvonil je in odvedli so ga v Corbeneyev kabinet.

"Glej nu, Mercadier je tu!" je vzkliknil Corbeney, ko je za-

gledal Mercadierja na vratih. "Kaj te je pa prineslo k nam?"

"Imel sem pot mimo hiše, pa sem se spomnil, da lahko stopim gori," je lagal Mercadier.

"Zelo mi je po godu, da si prišel," je prav tako lagal Corbeney in pristavil: "Saj res, danes je tudi žena doma, takoj jo pokličem."

Pozvonil je hišni, da je gospo poklicala.

Gospa Corbeneyeva je vstopila z dečkom, ki mu je moralo biti sedem ali osem let. Z nekakšno pokroviteljsko kretnjo je pozdravila Mercadierja, potem pa se je vzhlečna obrnila k možu:

"Malo sem se zakasnila. Oprost, bila sem pri gospe Gardinejevi, ki je z gospo Eliofovo in drugimi damami organizirala dobrodelno loterijo. Razpečala sem vse srečke razen desetih. Vsaka stane 50 frankov. Ali jih kupiš ti?"

Corbeney je napol odbil, narkar ga je prestregla:

"Nu, nu, vsaj nekaj jih kupi, za tristo frankov!"

Mož se je še malo branil, nato pa vzel iz žepa ček s podpisom in nakazal tristo frankov izplačila pri banki.

Poljubila ga je in poklicala je dečka, naj gre za njo iz sobe.

Deček pa, ki mu je padla žoga na tla, jo je iskal po vseh kotih in je bil priptal do Mercadierjevega čevlja. Hipoma je utihnil, med tem, ko je prej ves čas vreščal. Bilo je podoba, kakor da je nekaj odkril, nekaj nenavadnega, kar vzame človeku besedo.

"Mama!" je vzkliknil. "Luknja v čevlju! Pogled sem!"

Mercadier je začutil, kako ga je oblika rdečica. Hotel se je nasmejati, da bi prikrlil to zadrego, toda ni mogel. Deček je z obema rokama držal čevlji in ogledoval prst, ki je štrlel skozi odprtino.

Corbeney in žena se spogledata.

"Vstani!" je velela mati sinčku. "Vstani in pojdi z menoj! Pusti striceve čevlje!"

Preden je šla iz sobe, se je še enkrat zahvalila možu:

"Hvala za srečke! Te štiri, ki so mi ostale, bom že kje razpečala."

Odhajajoč iz sobe, si ni mogla kaj, da ne bi vrgla Mercadierju milostnega pogleda. On je to opazil, ona pa je pristavila: "Vi jih itak ne boste kupili."

Mercadier je bil v čudnem položaju. Odkritje dečka ga je spravilo v neskončno zadrego, za vsako ceno pa bi rad opravil se sebe sramoto, ki mu je nakopala pokroviteljski pogled Corbeneyeve žene.

"Kdo ve," je rekel, "morda jih pa vzamem prav jaz..."

"Kaj... vi?"

Potegnil je iz žepa denarnico in položil na mizo dvesto frankov.

Gospa Corbeneyeva je bila iznenadena. Dala mu je srečke in odnesla denar. Mercadier je govoril z Corzeneyem o vsakdanjih stvareh in izredno dobro mu je delo, da je z dvesto franki zabrisal sramoto, ki jo je bil odkril na njem Corbeneyev sinček. Šele ko je stopil iz hiše, ga je zapelala praznina v žepu.

Čez štirinajst dni se mu je dobrota povrnila. Ena izmed štirih srečk, ki jih je bil kupil od gospe Corbeneyeve, je zadela petdeset tisoč frankov...

DIRKA Z AVTOM NA VISO-KO GORO

Colorado Springs, Colo. 3. sept. — Včeraj, na Delavski praznik se je vršila tukaj običajna vsakoletna dirka z avtomobili na drugo najvišjo goro države Colo., Pike's Peak — (14,110 čevljev). V tej zanimivi dirki je zmagal mladi garajni mehanik Ed Phillips s svojim Stutz avtomobilom. Iz Crystal Creek (vznožja) na vrh gore je došel v 18 minutah in 22 sekundah. Pot za avtomobiliste na vrh tega gorskega or-

jaka je zelo strma, vijugasta in proti koncu tudi pokrita s anegom, dolga je 12 milj. Pogumni Phillips je dobil za to \$3000 nagrade.

OČE ARETIRAN SVOJEGA SINA

Knoxville, Iowa. — Ze prileteli konstabler W. C. Pyle je dobil te dni sodnijski ukaz, da naj aretirani pristavi: "Saj res, danes je tudi žena doma, takoj jo pokličem."

OSA POVZROČILA POŽAR

V Centerville, Ark., je te dni farmer D. Walker kosil travo na svojem velikem posestvu. Med košnjo je zadel na gnezdo os. Ker ga je ena osa picila v roko, je iz jeze zanetil njih gnezdo. Vseled nastalega vetra se je ogenj mahoma razširil na obširno senožeht in vse bližnje travnike, tako da je tekome ure uničil dozorelo seno v obsegu sto akrov. Pik ose stane tega farmarja več tisoč dolarjev.

HEFLINOV SIN ZOPET ARETIRAN

Phenix City, Ala. 4. sept. — Včerajšnja noč je moral Tom Heflin ml., sin znanega senatorja te države, prestati v okrajni ječi v Standing Rock, ker je bil aretiran vsled pijanosti. Izpustili so ga šele danes na prosto, ko je položil potrebno varščino. V avtomobilu mladega Heflina je našla policija tudi večjo množino opojne pijače.

Mladi Tom Heflin je imel že enkrat to lepo? čast, da je bil aretiran vsled pijanosti, medtem ko je njegov oče strasten zagovornik prohibicije.

STARA ŽENA, ŽRTEV PROHIBICIJE

Bay City, Mich. 3. sept. — Ker je bila 78 let stara Mrs. Mattie Kelly iz Saginaw, Mich. že v tretje obtožena kršitve prohibicijske "postave, jo je zvezni komisar Quinn stavil pod \$4000 poroštva. Ker stara ženica ni mogla dobiti zahtevanega poroštva, so jo oblasti zaprle v tukajšnje okrajno ječo.

Pogumna sivolasa Mrs. Kelly se je včeraj odločila, da pobegne iz ječe. V to svrhu je ponovi naredila iz svoje obleke, dolgo vrv, ter se po isti spustila iz tretjega nadstropja na tla.

Dospelši do polovice razdalje, se ji je vrv utrjala, in starka je telebnila na tla, da je kmalu potem izdihnila.

Policija zatrjuje, da je ponesrečena Mrs. Kelly presedela že 164 dni v ječi, ker je prodajala opojno pijačo.

WM. E. DEVER, BIVŠI CHIKASKI ŽUPAN UMRL

Chicago, Ill. 3. sept. — Po leto dni trajajoči boleznini na želodcu je danes na svojem domu umrl bivši župan mesta Chicago William E. Dever, star 67 let.

Pokojnik, po poklicu odvetnik, je prišel v Chicago pred 39 leti in je deloval na političnem polju demokratske stranke. Od leta 1902 do 1910 je bil mestni odbornik (alderman), zatem pa 12 let višji in apelacijski sodnik, dokler ni bil leta 1922 izvoljen za župana. Pri zadnjih županskih volitvah leta 1926 je ponovno kandidiral, toda ga je prekosil sedanji župan Thompson.

Pokojni Dever je storil mnogo za olepšavo našega mesta, osobito za zgradbo modernih cest. Znan je tudi vsled tega, ker je dal kmalu po svoji izvolitvi zapreti 7000 salonov.

CLEVELANDSKA TVRDKA BO ZGRADILA TOVARNIŠKO MESTO NA RUSKEM

Znana kontraktorska tvrdka Austin Co. v Clevelandu je naredila s sovjetsko vlado pogodbo za zgradbo velikega industrijskega mesta v bližini Nižnega Novgoroda med reko Volgo in Oko. Postavilo se bo tovarne za izdelovanje avtov in poljedelskega orodja. Tovarna za avte bo tako ogrom-

na, da se jih bo lahko vsako leto izdelalo nad 100,000. Poleg tega bodo zgrajene tudi hiše za 25,000 delavcev, splotja za trgovine, šole, gledališča, bolnišnice itd. Ime novega mesta bo Austingrad. Stroški tega ogromnega načrta bodo znašali nad \$40,000,000, delo bo dovršeno v 4 ali petih letih.

ZASEDANJE SENATSKE ZBORNICE

Washington, 4. septembra. — Po dvainpol mesečnem oddihu vsled počitnic so se danes k zasedanju zopet sestali senatorji Združenih držav. Takoj prvi dan je bil zelo buren, ko je prišlo vprašanje glede revizije colnine na dnevni red. O tem se bo debatiralo več dni.

NAJDENO TRUPLO POGREŠANEGA LETALCA

Lizbona, Portugalsko. — Tukajšnji dnevnik "Diario" poroča, da so v bližini Ericaira na portugalskem obrežju našli plavajoče truplo nekega mladega moškega avijatika. V obče se sodi, da mora to biti eden izmed onih dveh švicarskih letalcev, ki sta se podala od tukaj preko Azarov proti New Yorku še pretečni mesec. Je li najdeno truplo Švicarja Oskar Kaeserja ali Kurt Lousherja, še ni dognano.

The North American Banking & Savings Co.
Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair Avenue

PODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

Dne 1. julija t. l. je znašalo bančno premoženje nad \$5,000,000.00

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti.

Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljete ga najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, znancom in prijateljem tužno vest, da je dne 6. avgusta ob pol deveti uri zjutraj neizprosna smrt pretrgala nit življenja našemu nepozabnemu soprogu, očetu, oziroma sinu in bratu

Charles Boker ml.

Umrli je v najlepši moški dobi, star komaj 27 let. Rojen je bil v Clevelandu in je spadal k družstvu sv. Jožefa, št. 146 K. S. K. J., ki je z nami sočustvovalo in nam je šlo v tem ali onem oziru na roko toliko oseb, da je naša sveta dolžnost izreči vsem skupaj našo najiskrenejšo zahvalo. V prvi vrsti se zahvalimo Rev. John J. Omanu za dušno pomoč in podelitev sv. zakramentov ter za ginitiv govor ob krsti rankega. Dalje lepa hvala Rev. Albin Gnidovcu in Rev. Webber za lepe cerkvene obrede. Iskrena hvala Mr. Ivan Zormanu za lepo cerkveno petje, ter vsem prijateljem, ki so prišli rankega pokropiti, ko se je nahajal na mrtvaškem odru, ter vsem onim, ki so čuli cele noči pri njem in s tem nam olajšali trpljenje. Pogreb se je vršil pod vodstvom Louis Perfolja, za kar se mu lepo zahvalimo za izvanredno skrbno in lepo vodstvo pogreba ter za njegovo naklonenost. Ne moremo najti dovolj lepih besed, da bi se zahvalili Mrs. Math Zakrajšek, ki nam je vedno stala ob strani ob času boleznii drugega rankega in kateremu je tolikokrat in tako ljubeznivo postregla in mu lajšala njegove ure bridkosti.

Iskrena hvala za plačane sv. maše: Družstvu sv. Jožefa, št. 146 KSKJ, Frank in Louis Boker, družini Dominic Biatnik, Miss Alice Biatnik, družini Math Zakrajšek, Mr. in Mrs. John Skerl, Mr. in Mrs. Stanley Stepanek, Mr. in Mrs. Frank Boker, družini John Mauer ml., Mr. in Mrs. Frank Biatnik, Mr. in Mrs. John Perko ter Mr. Edward McEwen and friends.

Hvala za darovane vence: Frank in Louis Boker, družini Dominic Biatnik, Mr. Anton Hovevar, Mr. John Kaplan, družini Math Zakrajšek, Joseph in Stella Mauer, Mr. Stanley Stepanek, družini Mr. Louis Arko, Mrs. Veronica Skufca, ter prijateljem Mr. John Suster, Math Suster, John in Charles Thomas, Joseph Biatnik, John Hovevar, John Urbančič, John Novak, and the Employees of The Cleveland Wire Cloth Co.

Najlepša hvala vsem onim, ki so darovali avtomobile brezplačno za pogreb. Prosim vse prijatelje rankega, da ga ohranijo v blagem spominu.

Ti pa, dragi soprog, oče, sin, oziroma brat, počivaj v miru v Tvoji rodni ameriški zemlji. Zalujoci ostali:

Lottie Boker, soproga; Charles, sin; Mr. in Mrs. Charles Boker, stari; Frank in Louis, brata; Mary, poročena Biatnik, sestra. Cleveland (Newburg), O., dne 3. septembra, 1929.

KALIFORNIJSKO GROZDJE

Kot že zadnjih deset let, tako zopet tudi letos razpošiljam od tukaj izvrstno in fino kalifornijsko grozdje. Ako želite naročiti celo karo ali več drobnej kalifornijskega grozdja, tedaj se obrnite na naslov:

JOSEPH P. KRISTAN
P. O. Box 587, Fresno, Calif.

GROZDJE!

Tudi letos, kot že več let, bom razpošiljal grozdje našim rojakom. — Grozdje prvovrstno, cene zmerne: Pišite mi za natančna pojasnila.

LAWRENCE MAUTZ
906 W. Santa Barbara Ave.

LOS ANGELES, CALIFORNIA

F. KERŽE,
1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Družtvom:
Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene. Načrti in vzorci ZASTONJ!

HAPPENS

Well, folks, I am back again, although I was not in Joliet long enough to get another sequel to the "Three Horsemen." I spent exactly two hours and 3 minutes in Joliet and departed for Chi after I found out that I must have sent the wrong letter to the western girl friend. I did see a lot of nice girls in Joliet—in fact I would like to live there—but when the girl friend isn't in town, well, you know how it is.

They say "The aftermath of war." Well, you wouldn't think it but it is so, and it comes from an authority—today's short story. At times soldiers return from war, shellshocked, but this is another story—read on title and all:

"HE FELL" or "TOO MUCH SUGAR IN THE COFFEE"

(Passed by the board of censors.)
Theme song: Falling in love.
Once upon a time there was a litany, bitty, wooty boy who went to see a ruffy, tuffy, badman's game of baseball. This ooky, wooky lad yondered far from home to a city which is known to all—who know anything.

He must have had a ruppy, tippy, peppy time and they must have served him everything from soup to nuts. He came home like an excited ass. He left Cleveland like a real he-man and came back as if he fell in a bag of powdered sugar or met a honey girl. If he ever bumps into me and starts "how's my little bitty, wisy, wutzy, botyng me?" it will be another coky-spooky-floky, that will have left this grand world of ours.

Readers who can tell me just how this lad became afflicted, will do me an injustice if they don't tell me the mystery of it all. Why? I like sugar in my coffee.

CLEVELAND-JOLIET SERIES NOTES

They call him "Smiling Eddie," yet we saw no smile while he was in the pitcher's box—but, how that boy can KISS.

Swanee and his buddy weren't seen at "home" very much.

Why did "Tony" make so many errors on third base Monday? Was it because he had to walk ten miles out, when he took the girl home Sunday night?

Topsy! Give us a break with the South Chicago girls.

E. (Showing off) To your right is the American Steel and Wire Co. Francis K.: What do they "steal"?

Weener had a hard time finding his room in the dark Saturday night.

The "Presidents" didn't seem to like our "Niagara Falls." Too much odoroma.

Stanley's hang-out was Kate's kitchen. He felt at home there.

Two shirts were hanging on the line at Stuckel's home. They were later identified as belonging to "Lefty" and "Tony."

Matty Tezak, Joliet Captain, is improving in the art of Terpsichorean.

Cleveland girls, please note—Bill, the Manager, said he had 8,000 and I girls, and I was the "one."—Miss??

We would like to know who keeps J. Surtz supplied with matches in Joliet.

Joliet basements were very popular during the Cleveland stay.

Did you ever hear the one about the 85,000 people? Ask Francis. He tells it so well.

"Lefty" seemed homesick Saturday night. But what a "change" on Monday night.

Why does "Navy" wear red suspenders? Ask the firemen.

The Cleveland team may have been been victorious, but they went home "broken-hearted." Look at the girls they left behind.

Now, who was it that wore those "hot striped pajamas"?

Chris was "lost" on Chicago Street Saturday night. He couldn't find the bridge he had to cross.

Swanee sent two Western Union Telegrams to some "sweet girl" in Cleveland. What's the matter with the Postal Service?

The call of the wild—CAMERA! CAMERA! CAMERA!

INJURED IN SERIES

Joseph Vidmar, 6807 Edna Ave., Cleveland, O., returned to Cleveland after having sustained an injury received in the second game of the national KSKJ baseball series held in Joliet, recently. "Lefty," as he is known to his teammates and friends, has been obliged to be confined to his home, and according to the statement of his doctor, will not be able to resume his duties until the first part of next month. He will appreciate any mail sent to him.

There is a captain behind the ship! Beside the heat and the over-enthusiasm of the players there is another reason why the Cleveland boys made so many errors. Bill Vidmar, manager, instead of watching his boys while they tussled on the field, was very, very much occupied with a sweet young Joliet blonde. The rules were also broken, for she was seated with the Cleveland players, in a section reserved for the players. Perhaps that was strategy?

As always, the girls were asking for Joe. Especially three sweet honey who live on Broadway. What a man guy he is to keep them

THANKS JOLIET

Out of the innermost depths of extremely grateful hearts do we tender you our sincerest "thanks" for the royal and magnificent way that you received and entertained us during the baseball series for the KSKJ championship.

We are certain that after the wonderful treatment you gave to us, and the beautiful brotherly spirit in which you received us, we can but only for a lack of better way of expressing our heartiest appreciation, say again to you. Thanks!

The welcome that was given us from the first moment of our arrival to the last moment of departure, we shall find it extremely difficult to equal and much more to surpass, if ever we shall get the opportunity to entertain you in Cleveland. All Joliet with its wonderful holiday spirit poured forth its aid to make sure that we would leave with only the deepest appreciation and kindest and fondest memories. And, we assure you that we will forever cherish these memories never to be forgotten.

In the name of the Presidents I wish to give special thanks to the following, whom we were very fortunate to have as our hosts. Manager Rudolph Skul, Business Manager Joseph Prybylski and the entire Joliet baseball team. Never can we express in words our feelings toward these who left no stone unturned in their efforts to make us feel their welcome.

Likewise we wish to give our best wishes to the many others in Joliet, who so tirelessly worked to make things so pleasant and beautiful during our stay. Also, our hearts go out to the great number of visitors from the nearby cities, Chicago, South Chicago, Waukegan, etc., who came to Joliet to join us and make the series the splendid success that it was, by attending in such enormous numbers at the games.

The sportsmanship of the Joliet players and the rooters, I am sure, cannot be equalled. If ever anywhere fraternal spirit was at its highest, it was during the series on the ball field.

To Brother Joseph Zalar goes our highest praise and endorsement for the way he accompanied and guided us during our stay. Nowhere I am sure, can KSKJ baseball find a more staunch and spirited champion. Our hats off to you, Brother Zalar. Likewise, to Rev. Plevnik, Rev. Butala, Rev. Podbrzegar, Mr. Frank Opeka, Mr. Louis Zelesnikar, Mr. John Grayhack, Mr. Frank Gospodich, Mrs. J. Tezak, Mr. William Kompare, Mr. J. Stukel and Mr. Martin Tezak, do we give our heartiest thanks for their spirited praise and encouragement given to us in their talks at the banquet given Monday evening at Slovenia hall. Indeed if it were not for these backers amongst our supreme officers and older members, our progress in KSKJ baseball would be practically nil. To these we promise and pledge our heartiest endorsement and cooperation in appreciation of their deep interest they take in us and in the splendid work they are doing for KSKJ baseball.

The writer would likewise, here give his most hearty expression of appreciation to the Duller family of Chicago, who so beautifully and spiritedly entertained him during his short sojourn to Chicago after the KSKJ series.

It was indeed the greatest pleasure that we have ever been given anywhere and our only hope is that during our stay we did nothing in any way to show in the slightest, that we were unappreciative, and if any such thing might have unintentionally come about, we beg the humblest pardon. I can safely assure anyone intending to visit Joliet, that nowhere can he get a more welcome reception.

These lines can never convey the feelings of the Presidents much as we would like to. However, the least we can do is to wait until, if fate so decrees, Joliet will get the call to become our guests. Then, and then only can we properly reciprocate, and until then, we must merely say again, "Thanks!"

"The Presidents," per William A. Vidmar.

ANTON LESKOVEC JR. DIES

Our Page extends its heartfelt sympathy to the Leskovec family in Nottingham in its bereavement in the loss of Anton Leskovec Jr. Brother Leskovec, it will be remembered, was the first president and organizer of the St. Joseph Sports. He was also one of the first contributors to the English section of the Glasilo, where it was but a few columns in length.

His death was the result of a sick ness extending over a period of three years. He spent several years in the west hoping for recovery, but returned to Cleveland recently, only to take his final parting.

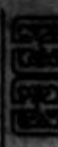
He is survived by his wife, father and mother and two brothers.

Baseball scores include all details of the game, but the official scores of the KSKJ series held in Joliet omitted the item "hit by batted ball." Incht Koscak, one of the official scorers, due to the nearsightedness of Smiles Zeman, received a peach of a wallop on his left knee. That's a new one for the record, a knee ball. Had Zeman not moved a few minutes sooner, he would have stopped the pill with his fuzx covered cranium. Then said Incht:

"They had better collect enough, for they are going to get a \$10 doctor's bill." To which some wise guy added: "Why spend \$10 on a doctor when you can get a wooden leg for \$2.79?"

The next day Incht relates that he spent two hours in the hotel, rubbing the knee with liniment. Maybe a gargle would have been more appropriate—and maybe he did gargle.

Joe Prybylski, business manager for Joliet's team was also a victim. Seated on the sidelines, he was unaware of the speed displayed by Gregorich in hurdlng for a batted ball. Result: Joe was badly bruised back. His shirt was also on his right arm. Joe runs a men's furnishing store, so that is alright.

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

SCORE 57 RUNS IN KSKJ SERIES

LENARSIC AND FABIAN STAR IN FIRST GAME

Playing before a crowd of 2,500, the Cleveland Presidents completely outclassed the Joliet KSKJ in the first game of the 1923 KSKJ series. The series was officially opened by the KSKJ "Judge Landis," Brother Joseph Zalar, supreme secretary, who pitched the first ball exactly three minutes after 2 p. m. The boys lined up, Cleveland taking first crack at the pill.

The Clevelanders braced up and did things in a business-like manner, tallying one run in the first and coming back with two in the second frame. Joliet, with Stimac on the mound, was unable to move the score column until the fifth, when they collected two hits and made them count as Tezak and Gregorash crossed the plate. However, the tally did not mean much since the Presidents went wild in the third frame, collecting six hits and tallying ten runs. Six of the runs were scored after two outs, with no hits on record. Rostan, backstop for Joliet, received an injury and was replaced by Gregorash.

Smiling Eddie Fabian and Lenarsic were easily the stars of the game, Eddie striking out nine batsmen and collecting four hits in six trips to the plate. Lenarsic received a big hand when he pulled down a wild batted ball in centerfield for the sensational catch of the game. For Joliet, Stimac was outstanding star, striking out five men before he was replaced by Crnkovich, and registering three hits in five tries.

After the Clevelanders swelled the score in the third inning, the game was never threatened by the Joliet crew.

Among the notables present at the game were Frank Gospodich, Louis Zelesnikar, Mrs. Louise Likovich and Mrs. J. Menard of Cleveland.

Score of Championship Game. (First Game)

	A	R	H	O	A	E
Cleveland	5	1	2	2	0	0
Lenarsic, cf	6	2	2	0	1	0
Krainz, 2b	4	3	3	2	1	0
Biaglow, ss	5	2	2	2	1	0
Novak, 3b	5	2	2	2	1	0
Surtz, 1b	5	2	1	0	0	0
Kralc, 1b	0	0	0	0	0	0
Christy, rf	1	0	0	0	0	0
Zalokar, rf	5	1	0	1	0	1
Perko, lf	6	3	3	1	1	0
Mihelcic, c	3	3	3	0	0	0
Fabian, p	6	1	4	0	2	0

Totals.....46 18 20 27 10 2

	A	R	H	O	A	E
Joliet	5	1	1	0	1	0
Tezak, if	1	0	0	2	0	0
Jurcich, cf	1	0	0	2	0	0
Mutz, ccf	4	0	2	0	0	0
Crnkovich, 1b-p	4	0	0	1	1	0
Stimac, p-1b	5	0	3	2	0	0
Krall, 3b	3	1	0	5	1	1
Klanchar, 2b	4	1	1	3	1	1
Bozich, rf	2	0	2	0	0	0
Gregorash, rf-c	4	1	0	10	0	0
Rostan, c-rf	3	0	0	4	0	1
Judnich, ss	3	0	0	0	0	0

Totals.....38 4 9 27 4 3
Cleveland.....1 210 0 0 14 0-18
Joliet.....0 0 0 2 10 1-4

Two-base hits—Lenarsic, Perko, Fabian. 2. Three-base hits—Krainz, Novak, Zalokar, Perko, Stimac. Home runs—Biaglow, Novak. Stolen bases—Mihelcic, Biaglow. Left on bases—Joliet, 9; Cleveland, 9. Double play—Crnkovich to Stimac; Fabian to Biaglow to Surtz; Kralc, Krainz to Surtz. Hit by pitcher—By Crnkovich, Novak; by Stimac, Lenarsic, Mihelcic; by Fabian, Stimac. Base on balls—Off Stimac, 3; off Crnkovich, 1; off Fabian, 2. Struck out—By Stimac, 5; by Fabian, 9; by Crnkovich, 3. Wild pitch—Fabian, 2; Stimac. Passed ball—Gregorash, 2. Time 3 hours 3 minutes. Umpires—Craig and Abrams. Scorers—Machak and Koscak.

AMUSEMENT

The new season at the Ohio theater officially opened last Monday night, September 9th, where the Theater Guild of New York offered its first production of a second Good season in Cleveland. This premiere is "Caprice," a comedy which was an outstanding success in New York and has just returned from London where it repeated its Broadway triumph. The play comes to Cleveland for a limited engagement of one week. Sil-Vara is the author, while Philip Moeller adapted and staged the American version. Aline Bernstein designed the settings. The original cast, as played in New York and London, will come to Cleveland, the players being Alfred Lunt, Lynn Fontanne, Lily Cahill, Douglas Montgomery, Geneva Harrison, Caroline Newcomb and Leonard. Miss Fontanne and Mr. Lunt will be remembered for their performances in "The Guardsman" and "Arms and the Man" at the Ohio last season.

The author of "Caprice" Sil-Vara, is a noted Viennese critic and playwright. He has many books, plays and translations to his credit. In addition to "Caprice" he also is the author of "The Genius and His Brother," which the Guild will produce this season. "Caprice" is a comedy of love's uncertainties, dramatizing the problems and eccentricities of a man torn between romance and parental duty. The play is written in that humorous, satirical yet ironic mood so characteristic of the Viennese playwright, and it has been translated in the same atmosphere by Mr. Moeller.

"Caprice" will be followed by other Guild plays at the Ohio, among them being "Major Barbara," "Wings Over Europe," "Strange Interlude," "R. U. R." and possibly a return engagement of "Porgy."

COMPETITION THAT LED TO FRIENDSHIP

The second week of September is again with us and the Cleveland boys are all back home to the old grind, while the City if Joliet is decreased in population.

The Presidents went after the bacon and they found it, fought for it and brought it back home. For the second consecutive time the Clevelanders held the honor of being the national KSKJ baseball champs.

The cast was represented by a dependable team and the people of the Midwest recognized the fact. What the Presidents will be able to do in the next season, is hard to decipher, for, according to present hearsay the championship race for 1930 honors will be a mad one. If the Clevelanders stay in tact, there is no doubt that they will make a good showing, and perhaps, since all good things come in threes, may take the crown again.

Now that the champions have been proclaimed, what benefit did the KSKJ receive through the staging of the series? The boys who participated in the series were given their big chance, an opportunity which they probably would not have received had they not been members of the KSKJ.

The KSKJ lodges of Joliet were in the limelight, and through the courtesy and cooperation of the Joliet Herald News, Joliet KSKJ was made prominent in the field of sports.

Fans from all parts of northern Illinois, were present. Over 6,000 people witnessed the tilt, the largest attendance that ever witnessed a KSKJ game, according to records. A large attendance, such as was recorded at the last series shows that the Slovenian people are gradually acquiring a taste for baseball and that others are taking an interest in KSKJ baseball. From a standpoint of publicity the recent series reaped profits.

If all stated above would be disregarded it would be worth the while to stage the series for one purpose which was realized through the last week-end.

KSKJ members who have been with the Union for a long period of time, or members who have an insight opinion that Joliet and Cleveland are not on friendly terms in matters of the KSKJ. Perhaps the Cleveland ball players came to Joliet with that in mind—or perhaps they didn't. Regardless of whether or not they did arrive in Joliet with a feeling that they would be received unfriendly, Joliet did not hesitate to show that its sportsmanship and hospitality was above reproach.

A double victory was scored. Cleveland won on the field and Joliet claimed the honor for its most congenial hospitality.

The boys who invaded Joliet, returned to Cleveland not only with the trophy, but also with an abundance of praise for the KSKJ people of Joliet. Thusly, did the series bind the friendship of two communities who were known to be on unfriendly terms. Thusly will be bind all the lodges of our Union, so that they may be competitors within bonds, but lasting friends otherwise.

Boost KSKJ sports and Americanize our Union!

THANKS, FATHER GLAVNIK

William A. Vidmar, Anton Novak and Stanley P. Zupan, enroute to Chicago from Joliet, after the series stopped at St. Mary's, Lemont, Ill. long enough to greet Rev. S. Glavnik. The boys had hoped to greet Rev. Gabrenja, but were disappointed to learn that he was sent out on a mission.

The Clevelanders appreciated the kindness of Rev. Glavnik in orienting them to the grounds and by his invitation to lunch which the boys found very palatable. Thank you!

Believe it or not she was not waiting for a street car, but she was waiting for the train. Such was the case of Miss Margaret Stukel, Joliet, as she paced up and down the La Salle Street Depot in Chicago, waiting for the Cleveland boys to come in at 10:30. What a bad break the boys came in at 3:15. It is said that she wanted to be on hand to vamp the best looking guy of the Cleveland delegation. She is right, the early bird gets the worm—but there were so many worms.

The dance following the banquet held Monday night was nearly stopped. Smiling Eddie, due to a pressing business engagement was obliged to leave the merry-makers. And what a send-off they did give him. The other Cleveland boys watched on as Eddie said his farewell in the formal good-bye method as is usually applied in such cases. And Eddie is such a goodlooking lad—so the girls said.

A certain young lad, who thinks he knows the ins and outs of the world court was taken by three Chicago girls in company with a couple of Joliet boys on a merry ride to Aurora last Sunday night after the KSKJ picnic. It's all over town that he fell asleep. Too tired? Haven't they any coffee in and around Joliet?

3500 WATCH SLUGFEST; ERRORS A PLENTY

With one game in the bag, the Cleveland Presidents walked out on the Richards St. diamond for the second try at the championship or Monday, September 2nd.

With 3,500 people on the sidelines, Joliet determined to best the Presidents and to lengthen the series by one game, but the easterners took no chance and rang up a 22 to 15 score for the second game and the series.

The Presidents lined up with Lefty Vidmar on the mound and Bealko behind the plate, while Joliet pinned its hopes on Stimac and Gregorich. The Clevelanders took the offensive at the start tallying 12 markers in three innings with Joliet right behind them until the sixth frame when the Fifth City boys added a few more. Joliet threatened in the eighth, but scored only three runs, running short a few to clinch the game.

Gregorich played a whirlwind game behind the bat while Krall did some neat hitting, polling out four hits in five tries. Lefty Vidmar, slabman for Cleveland outshone the Clevelanders by his neat hurling and his clouting out of three safes in three tries, two of them being triples. He was forced to retire from the game when he sustained an injury in the third inning. Fabian and Mihelcic replaced the batteries for Cleveland.

The contest was staged in a smeltering heat, which accounts for the large score. Miscues were galore, Cleveland making eight, while Joliet was credited with only six errors.

Had Joliet taken the second game the officials would have been in complicated predicament for the tilt was stretched over four hours and time would not have permitted another game.

On the sidelines were Rev. Plevnik and Rev. Butala, F. Opeka, L. Zelesnikar, Mrs. L. Likovich, Joseph Zalar and F. Gospodich. Large delegations of Chicago, Waukegan, South Chicago and Milwaukee fans were on hand to witness the game.

(Second Game)

	A	R	H	O	A	E
Cleveland	6	3	3	0	0	0
Lenarsic, cf	4	3	2	5	4	0
Krainz, 2b	4	3	2	5	4	0
Biaglow, ss	6	3	3	0	3	1
Novak, 3b	4	4	2	3	2	4
Surtz, 1b	5	1	2	9	0	1
Zalokar, rf	6	0	3	1	0	0
Perko, lf	4	2	0	0	1	0
Bealko, c	2	0	2	4	1	0
Mihelcic, c	3	2	0	5	0	1
Vidmar, p	3	2	0	2	0	0
Fabian, p	3	0	2	0	0	0

Totals.....45 20 22 27 12 8

	A	R	H	O	A	E
Joliet	6	2	2	0	0	0
Tezak, if	1	0	0	1	0	0
Mutz, c	1	0	0	1	0	0
Gregorash, rf	5	0	1	0	0	0
Jurcich, rf-c	6	1	4	1	0	2
Gregorich, c	5	2	1	10	0	2
Stimac, p-1b	5	4	2	2	1	1
Crnkovich, 1b-p	5	3	4	2	0	0
Krall, 3b	5	2	4	0	2	0
Klanchar, 2b	5	0	2	2	0	0
Judnich, ss	5	1	2	1	2	3

Totals.....45 15 19 24 9 6

Cleveland.....1 7 4 0 1 3 13 -22
Joliet.....0 3 3 2 0 0 3 10-15

Two-base hit—Tezak. Three-base hits—Bealko, Lenarsic, 2; Surtz, Vidmar, 2; Krall. Stolen bases—Jurcich, Biaglow, 2; Krainz, Gregorich, Stimac, 2; Lenarsic, 2; Novak. Double plays—Stimac to Krall; Biaglow, Krainz to Surtz, 2; Novak to Krainz. Left on bases—Cleveland, 10; Joliet, 6. Base on balls—Off Stimac, 2; off Crnkovich, 1. Struck out—By Vidmar, 5; by Fabian, 4; by Stimac, 1; by Crnkovich, 2. Hit by pitcher—By Stimac—Surtz, Perko. Wild pitches—Vidmar, 2; Crnkovich. Balk—Crnkovich. Passed ball—Gregorich. Time 4:30. Umpires—Craig and Abrams. Scorers—Machak and Koscak. Attendance—3,500.

Eliminated in Tourney.

Henry L. Zupan, caddy at the Country Club qualified to participate in the Cleveland caddy tournament which was held at Ridgewood last Friday. He rang up a 79 in the qualifier taking 43 out and 36 in, in the qualifying matches held at the Country Club. John Zupan Jr., his brother, tallied an 89.

The final match played off at Ridgewood showed Henry with a 43 and 41 for the first round, a total of 84, but he was eliminated. Joe Proetel, fourteen-year-old lad, representing Madison Golf Lake Lands took individual honors with scores of 80 and 82.

A tip to the mothers and sisters: Boys will be boys and they want to be boys when there are dishes to do, but—when lads like Eddie Kompare, Frank Duller and Elmer from South Chi can dig in and wash dishes in Joliet, there is no reason in the world why they can't do them at home.

Little Sammy, Cleveland's mascot, and little Bill Joliet mascot had quite a chat while looking on at the dancers. Perhaps they were talking something like this: Say Sam, what do you think of the gang?
Sam: "Say kid, wait till you see I bat that pill around, we'll show them what real KSKJ baseball should be like. Just imagine, 57 runs scored in two games, and the errors—those guys can't play mibs."
Billy: "You're right Sam. When we go to Cleveland next year we'll talk things over."

Women are braver than men. No man waits until he is three feet behind a car to honk a warning that he intends to pass.

BANQUET CHAMPS

The banquet held at Slovenia hall Monday evening, following the last game of the KSKJ series found the ball players and their friends in a very jovial mood.

Rev. J. Plevnik opened the banquet with prayer, after which Brother Joseph Zalar played the role of toastmaster.

The Midwest KSKJ baseball league trophy was presented to Manager Rudolph Skul of the Joliet team, by the Rev. M. J

Tolminci

ZGODOVINSKI ROMAN
SPIŠAL IVAN PREGELJ

(Nadaljevanje)

"Podobni ste jim," se je smejala dekle. "Pa ste mi hudo všeč."

"Všeč sem ji" je občutil ve dro Gradnik.

"Pusti babo," je tedaj spregovoril nekdo ob njem. Bil je Matko. "Saj vidiš," je pristal vil "da se le norčuje iz nas."

"Saj se ni norčevala," je ugovarjal Gradnik Tininemu očetu.

"Pa četudi ni," je dejal Matko resno. "Ne spodobi se, za te ne, Janez!"

Nagnil se je bliže k Gradniku in dejal:

"Saj veš, čemu ne. Zato, ker je tako med tabo in mojo Tinko, da hodi dekle že javno za teboj. Videl sem v Solkanu."

Gradnik ni nič odgovoril in se je obrnil v stran. Tam blizu je stal Anže Rink. Zbral je bil ob sebi gručo mestnih ljudi in jim nekaj pripovedoval.

Vmes pa je mož z enim očesom pogledoval na gostilno, kjer se je nad vrati zibal škripaje v rahlih sunkih vetra, pločevinasti obesek, kačoz zlat grozd. Anže Rink je omenil svojih osem otrok, kako mu stradajo doma, in še devetega, ki je na poti, pa ga žena kam povit ne bo imela. Čul ga je mesar Zorut. Imel je enega otroka, pa še tisti ni hotel jesti. Anže mu je bil všeč. Prijel ga je za rame in potegnil za seboj k vratom, kjer je škripal obesek s sliko zlatega grozda. Ko sta šla, je še vprašal Zorut:

"Koliko otrok, si dejal, imaš?"

"Osem, pomisli," je odvrnil Anže, "le kdaj jih nasitim."

"Jaz imam enega," je potopil Zorut, "vsega bi mu dal, kar bi pozelel, pa mu nič ne diši."

"Bog pomagaj," je hlinil strašno začudenje Anže. "Ali mu ne znaš pomoči? Povem ti za zdravila."

Prikupil se je povsem mesarju in je tisto jutro tako zajtrkoval, da ni do pozne starosti pozabil hvaležno pripovedovati. Ob tisti priliki se je Anže sploh naučil še posebnega novega opravka. Ko so se njegovi dajali s gosposko, je on ves dan pri mestnih šekal in kaj neprisluseno beračil, da si je prislužil lep denar.

V krčmo na drugi strani so pa vstopili Kragulj, Kobal in Tinče Munihi s Stopca. Pa je vprašal Tinče:

"Bog vedi, kako je neki onim našim, ki jih je glavlar zaprl."

Kobal je menil:

"Veš, da jim ni lahko pri srcu. Da bi jim mogli vsaj kako pokazati, da smo tu. Pa saj si morajo misliti, da smo."

"Martin se je držal pošteno," je rekel Kragulj o Munihu s Sel.

"Če bi se le bili vsi tako," je rekel Kobal.

"Tudi Skoračnikarja so pohvalili," je menil Tinče. "Ni sem se nedajal, da bo šel tako goreče z nami." Tiše je pristavil. "Šime Golja noče govoriti, pa so biriški izdali, da je po zadnjem uporu prav ta krivo nožec ovajal."

"Zdaj ne bo. Ne bilo bi mu dobro," je rekel temno Kragulj.

"Pilakarja Lapajneto so tudi ujeli," je rekel Tinče. "Kdo bi verjel."

"Ali bi bil verjel, da bomo Gorico strahovali?" je zamrmral Kobal.

"Tolmin pa še bomo," je dodal Kragulj.

Tedaj je pokazal Tinče skozi okno:

"Poglejte ga, Peter Duša"

gre. Pretika med ljudmi kakor malhar. Koga neki išče?"

V resnici je prišel Peter iz mesta in iskal v množici. Potem je zagledal, da mu je dal Gradnik znamenje s klobukom. Duša se je prerival do njega.

"Kod si pa hodil?" so ga vpraševali ljudje.

"Krščansko delo usmiljenja sem opravil," je odgovoril. "Šel sem na obisk k našim jetnikom."

"Pa si jih videl?"

"Videl ne, slišal ne. Skoračnikar Golja kolne, pilakar Lapajne joče pa moli, Martin Munihi pa z zobmi škriplje, ker so mu v Solkanu vojaki pleče zdrobili."

"Martin ima pa res svojo posebno srečo," je dejal Tinče Munihi, ki se je približal.

"Pa si kaj govoril z njimi?" je vprašal.

"Sem," je odvrnil Duša. "Tarnali so, da so jih zaprli, pa jim jesti ne dajo. Hleb kruha sem jim vrgel skozi okno, če ni padel kam v smeti in smrad."

Preril se je do Gradnika in mu pomežiknil. Ljudje so se zagledali v drugo smer. Iz Gosposke ulice so se vračali župani in možje, ki so šli pred podglavarja: Andrej Laharnar, Občnar z Vrat, Podgornik iz Čepovana, Matej Jarc iz Ladri, podmelški Božič, mostarski Matevžič, Matevžič iz Loga, Podoreh iz Volč, Ternovšček od Iderskega, Zlatoper niz Idrijo in še vsi drugi, ki so imeli moč v srenji pa pravico soditi v Berlin, kakor so jo dobili, ko so jih njihovi volili, s tem, da so županu posamič povedali na uho, pa ga je grof kot tolminski gospod nato potrdil.

Tedaj je zašepetal Duša Gradniku:

"Dihur je ušel! Pa se ne boj. Smrad gre tudi pod zemljo za njim. Ga že še najdemo."

Gradnik je molče priklimal in se obrnil k županom. Poročal je Andrej Laharnar, kako jim je uspelo pri podglavarju. Uradnik jih je sprejel uljudno in jim govoril pomirljivo. Obljubil je vse in prižgal, da so davka na vino in meso prosti, če res ne zmorejo; da jih nihče ne bo rubil za zastanke, da bo dal preklicati odloke, ki pooblaščaju Bandela, da sme dolžnike zapirati in pleniti jim živino, da bo poskrbel, da se kmetom vrne blago, ki ga je Bandel vzel s tovarno živino vred na goriškem trgu in da se jim bo povrnila vsaka škoda, ki si jo po krivici pretrpeli. Poslušalci so mrmraje pritrdjevali.

"Kaj pa bo s tistimi našimi, ki jih je sam ujel in zaprl?" je vprašal tedaj Gradnik.

Laharnar je povedal, da jih glavlar ne mara izpustiti. Pod prisego jih ne sme, da je rekel, je poveljal Andrej, češ, da so se uprli njemu, ki je na mestu cesarja v deželi, pa jim žalitve ne more spregledati; cesarske visoka gnada ne more odpustiti.

"Za nos nas vleče," je rekel Gradnik in se obrnil po ljudeh, ki so osupnili, začutivši, da župani vendar niso vsega dosegli.

"Naše iz ječe!" je zaklical. "Če ne dajo zlepa, bodo pa zgrda. Ali se nismo zavezali, da bomo vsi za enega in vsak za vse? Vsi krivi ali pa vsi opravičeni!"

Ljudje so se razburili, posvetovali. Padle so bridke besede, da so župani šemasti pa boječi. Šime Golja se je preril do Andreja Laharnarja.

"Andrej," je dejal. "Kaj ste počeli, da vas je tako ociganil?"

Andrej je odgovoril: "Povem ti, če uganiti ne moreš. Veruj! Gradnik je medder in ima prav."

"Naprej! Na Travniki!" je bilo čuti tedaj mladega moža. Ljudstvo se je zazibalo in se v močnem valu prerilo s trga v ozko ulico.

Tedaj je povedal Laharnar Simnu:

"Sedemdeset nas je bilo pred gospodom. Pa sem videl, da se jih petdeset tresse. Ali naj s takimi kaj počnem? Moške, sem dejal, dokler naših ne izpusti, pa ne gremo. Pa niso hoteli ostati in jaz jih nisem bil gospodar."

"Vajeni niso," je vzdihnil Golja.

"Gradnik bo morda naredil kaj z njimi, midva nič," je menil Laharnar in dostavil: "Sva prestara, pa misliva preveč na vest."

Val ljudstva ju je potegnil za seboj. Šla sta za šumom množice in tisočih korakov, ki so jekali od hiš.

S Travnika je segal šum množic prav na Grad, kamor je pobegnil podglavar Strassoldo z dvanajstimi svojimi dragonci. Uradnik je bil hudo razburjen. Skozi okno je opazoval množice pod seboj. Pokrile so ves trg in še so se ljudje gnetli iz ulic vanj. Sodnik Brunetti je stal ob vratih in povedal že v tretje, da hočejo uporni svoje zaprte tovariše nazaj in da groze, da bodo porušili podglavarjevo hišo. Podglavar je sam slišal, kako narašča šum množic pod gradom. Potem je bilo čuti strel. Nekomu med kmeti se je sprožila puška po nerodnosti.

"Streljajo," je vzkliknil uradnik.

Sodnik Brunetti je ponovil v četrti, kaj hočejo ljudje.

"Ne!" je stresel podglavar v četrti odločno z glavo. Zavečal se je svojega odgovornostnega čina in svoje stanovske dolžnosti. Tu na Gradu se je čutil varnega in je bil odločen, da se ne vda. Tedaj pa je planilo v sobo predenj nekaj plemečev s stanovskima odbornikoma Orzonom in Delmestrijem na čelu. Začeli so mu prigovarjati, naj popusti, rotile so ga, naj ne upropašča mesta, zakaj bestnost ljudi je dokipela. Začeli bodo zares divjati, podirati in ropati.

"Glejte, verujte," je vzkliknil sodnik, ki je stopil k oknu. Videti je bilo, da navaljuje množica na mestno hišo.

"Zažigajo," je bilo čuti plemeč Orzona, ki je kazal na ljudi, kjer je bilo videti nekaj dima, ki se plamenic.

"Kanalje," je grizel podglavar ustnice.

"Izpustite jim ujetnike," je opominjal odločno Delmestri in vprašal: "Saj čujete? Če jih jim ne izpustite, osvobodili jih bodo sami. Orodja imajo dovolj."

Vaško se sopesel vrata k svojem delu. Prva stvar, katere se morate sedaj izogniti in ubraniti je zapeka. Vsi železni neredi imajo uničujoč vpliv na duševno stanje posameznika, in npravočajo utrujenost ter iscrpanje. Da boste krepki in zmogni opravljati delo s veseljem, vzemite

TRINERJEVO GRENKO VINO

jedno, trikrat na dan pol ure pred vsako jedjo. "Haiser, Alta, Canada, 25. junija. Trinerjevo grenko vino me je navdalo s novim življenjem. Joseph Zojac," v vseh lekarnah. Brezplačno poskušajte dobiti od Josipa Trinerja, 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

KUPON ZA BREZPLAČNI VZOREC

Ime _____

Naslov _____

Mesto _____

Vaši prihranki

Naš zavod uživa najboljši ugled od strani občinstva, katerega ima nalog nuditi najuljudnejšo postrežbo, in od katerega prejema najizrazitejšo naklonjenost.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON ST.

JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, preds.

Chas. G. Pearson, kassir.

Joseph Dunda, pomoč. kassir.

Podglavar je se sedel v stol. Potem je viknil:

"Priča ste vsi, da drugače moči ni bilo!" Povešil je glavo kakor da ga je sram. Ko jo je zopet dvignil, je videl da je ostal sam.

(Dolje prihodnja)

— V Highbrook, blizu Chardona, O., je neka dobrodelna družba v pomoč slepcem letos na Delavski dan priredila piknik s plesom. Tega piknika so se udeležili tudi številni slepci, ki so med zvoki godbe izborno plesali.

— United Press poroča, da se bo pričel z dnem 13. sept. v Zagrebu na Hrvatskem vršiti posebne vrste kontest za najlepšega možkega na Hrvatskem. List "Večer" bo priobčeval slike kontestantov, izmed katerih se bo izbralo zmagovalca. Nagrada znaša \$200.

Solventnost mladinskega oddelka naše Jednote znaša 156.50%.

Pouk v glasbi

Centenemu občinstvu naznanjam, da sem odprla lasten Music Studio. Poučujem na glasovir po najnovejši metodi. Sprejemam učence kot začetnike in druge. Tudi učim na violino in kornet. Se vam toplo priporočam.

ALBINA J. WAHCIC, B. M.
1436 E. 95th St., Cleveland, O.
Telefon: GARfield 4989 M.

POČITNICE SO MINULE

Vaško se sopesel vrata k svojem delu. Prva stvar, katere se morate sedaj izogniti in ubraniti je zapeka. Vsi železni neredi imajo uničujoč vpliv na duševno stanje posameznika, in npravočajo utrujenost ter iscrpanje. Da boste krepki in zmogni opravljati delo s veseljem, vzemite

TRINERJEVO GRENKO VINO

jedno, trikrat na dan pol ure pred vsako jedjo. "Haiser, Alta, Canada, 25. junija. Trinerjevo grenko vino me je navdalo s novim življenjem. Joseph Zojac," v vseh lekarnah. Brezplačno poskušajte dobiti od Josipa Trinerja, 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

KUPON ZA BREZPLAČNI VZOREC

Ime _____

Naslov _____

Mesto _____

Lepe tiskovine

na vaša družina, za tvojega posameznika, za vsakršno prireditveno dobitje vaselj

po nizkih cenah

v prvi slovenski knjigarni tiskar v 2. ul. državah, kjer dobiti ob vsakem času zanimljive in

točno postrežbo

So pripravljamo dravstvom, ročnim, trgovcem za vsa priključna. Preverite nas, saj je kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

Moške obleke

Po meri izdelane samo

\$25

CISTA VOLNA — PURE WOOL
Mi vam izdelamo krasno obleko po meri za samo \$25.00. Poletje je tukaj, sedaj je prilika. — Ne odlašajte.

\$25 samo \$25

JOHN MOČNIK

KROJAC

6517 St. Clair Ave.
Rand. 3131
Cleveland, Ohio

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalugi imam jedilne dišave, Knapovo jočmenovo kavo in importirana zdravila, katere priporočam. Knapj v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rab. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH FIEDER
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

POZOR SLOVENC!

Imam na prodaj čepo loto v Youngstownu, Ohio, in sicer na Robinwood Ave. Katerega veselijo to zemljišče kupiti, naj piše na:

Martin Robek,
Box 224 Moon Run, Pa.
(Adv. 36-37)

ZASTAVE, BANDERA,

REGALJE IN ZLATE ZNAKE

za društva ter člane K. S. K. J. izdeluje

EMIL BACHMAN

1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.

Pišite po cenik!

VOZNI RED

PARNIKOV

Za one, ki so v teku prihodnjih par mesecev namenjeni v stari kraj, navajamo tu odhod najboljših parnikov iz New Yorka:

31. avgusta, St. Louis (nov), Hamburg

12. septembra, Bremen, Bremen.

13. septembra, Paris, Havre.

14. septembra, Majestic, Cherbourg.

18. septembra, Berengaria, Cherbourg.

18. septembra, George Washington, Bremen.

20. septembra, France, Havre.

20. septembra, Olimpia, Cherbourg.

21. septembra, Milwaukee (nov), Hamburg.

25. septembra, Mauretania, Cherbourg.

26. septembra, Leviathan, Cherbourg.

27. septembra, Ile de France (jesensko potovanje), Havre.

28. septembra, Vulcania, Trst.

29. septembra, Berlin, Bremen.

4. oktobra, Aquitania, Cherbourg.

4. oktobra, Paris, avre.

4. oktobra, Majestic, Cherbourg.

4. oktobra, Bremen, Bremen.

5. oktobra, St. Louis, Hamburg.

9. oktobra, Berengaria, Cherbourg.

12. oktobra, Olympic, Cherbourg.

16. oktobra, Saturnia, Trst.

18. oktobra, Ile de France, Havre.

19. oktobra, Deutschland, Hamburg.

25. oktobra, Paris, Havre.

25. oktobra, Bremen, Bremen.

26. oktobra, Milwaukee, Hamburg.

26. oktobra, Majestic, Cherbourg.

31. oktobra, Muenchen, Bremen.

Za vsa nadaljna pojasnila glede cen kart, potnih listov in drugih svedev se obrnite na

PRUDENTIAL BANK

(ZAKRAJSEK and ČESARSK)

622 — 9th Avenue

NEW YORK, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je nemila smrt pretrgala nit življenja mojemu ljubljenu soprogu in dragemu očetu štirih žalujočih otrok

John-u Cherne

ki je za vedno v Gospodu zaspal dne 23. avgusta t. l. v starosti 57 let. Bolehal je več mesecev na raku. Doma je bil iz vasi Brezje, št. 47, pošta Raka na Dolenjskem. Pokojnik zapuša neotolajljivo soprogo, dva sina in dve hčeri, enega stričnika ter več drugih sorodnikov v Clevelandu, O.

Zahvaljujemo se častitemu gospodu župniku Leotu za opravljene cerkvene pogrebne obrede kakor tudi na pokopališču. Hvala vsem darovalcem vencev in za darove za narobene sv. mase zadušnice. Hvala mojemu bratu Joe Orebovich, Mr. in Mrs. Viktor Intihar, Mrs. Emi Janc, ki so prihiteli iz daljnega Clevelanda k pogrebu svojega pokojnega sorodnika. Nadalje družinam: Mr. in Mrs. Alojs Pritekel, Miss Ursula Pritekel, Miss Frances Jakše, Mr. in Mrs. Math Pirnar, Mr. Jakob Janc, Mr. in Mrs. Joseph Merkur, Mr. in Mrs. Anton Jakše, Mr. in Mrs. Lovrenc Cherne, Mr. in Mrs. Mihael Butkovich, Mr. in Mrs. Mike Kocjan, Mrs. Poshek in družini, Mr. in Mrs. Mike Ohel, družini Redenshek, družini Josip Butala, Mr. in Mrs. Albert Gendres, Mr. John Klarin, Mr. Louis Tome, Mr. Frank Dobrovnik, Mr. Bill Davis, Mr. Charles Ebleit, Mr. in Mrs. Rebeck, Mr. in Mrs. Frank Smalz. Hvala nosilec krste: Leon Bascić, J. Janc, F. Smalz, J. Merkur, P. Dolsek in F. Kaplar. Pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin. Ti pa, dragi soprogi in oče, počivaj v miru in večna luč naj Ti sveti!

Spavaj mirno v zemlji-tuji, dragi oče in soprogi! V raju svetem duši Tvoji, daj plačilo večni Bog!

Cilj življenja Ti zahtevam tu na zemlji ni prestat; in zato v spominu blagem, trajnem bodeš nam ostal.

Zalujoci ostali:

Helena Cherne, soproga.
John in Josip, sinova.
Mary in Ana, hčere.
Lovrenc Cherne, stričnik.

South Chicago, Ill., 27. avgusta, 1929.

Še dva skupna izleta priredimo to leto Jesenski in Božični Izlet

Z ozirom na rama vprašanja naših rojakov poročamo, da priredimo to leto še dva skupna potovanja v stari kraj na najnovijem, največjem in najhitrejšem parniku francoske parobrodne družbe "ILE DE FRANCE"

JESENSKI IZLET 18. OKTOBRA, 1929

BOŽIČNI IZLET 8. DECEMBRA, 1929

Kakor vedno, so nam tudi za te izlete dodeljene najboljše kabine, in kdor si želi zagotoviti dober prostor, naj se pravočasno prijavljuje in pošlje aro.

Za pojasnila glede potnih listov, Return Permitov itd., pišite na domačo

Sakser